

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

ΕΤΗΣΙΑ Δρχμας 16.
Προπληρωτέα καθ' εξαμηνίαν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ.

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25.
Ἐδοποιήσεις, καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

Ἡ κυβερνητικὴ μετβολή.

Μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ ἡμετέρου Βασιλέως καὶ τὴν διευθέτησιν τοῦ Μαυροβουνιωτικοῦ ζητήματος, ἡ πρωτεύουσα τοῦ Βασιλείου ἡμῶν καθίσταται τὰ μέγιστα ἐνδιαφέρον κέντρον τῆς Εὐρωπαϊκῆς προσοχῆς καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα τὸ ἀντικείμενον ὑπερ, πλείοτερον παντὸς ἄλλου, ἐπισπᾶται τὰς μερίμνας τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ δημοσίου. Ἡ πρωτεύουσα τοῦ ἡμετέρου Βασιλείου, διὰ τε τοῦ ἀνωτέρω λόγου καὶ διὰ τὴν τελεσθεῖσαν κυβερνητικὴν μετβολὴν, ἀπέβη ἐν τῷ παρόντι καὶ τῆς προσοχῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ δημοσίου σύμπαντος λίαν ἐνδιαφέρον κέντρον οὕτω δὲ αἱ Ἀθῆναι σήμερον παρά ποτε ἐγένοντο ἐμφανέστατον σημεῖον εἰς ὃ μετ' ἄκρας περιεργίας ἀτενίζει ὁ τε Ἑλληνισμὸς καὶ ἡ Εὐρωπαϊκὴ πολυπραγμοσύνη. Ἐν τοιαύτῃ ἐξαιρετικῇ θέσει περιελθούσα ἡ Πρωτεύουσα ἡμῶν, ἔχει ἄρα γε τὴν εὐλογον αὐταρέσκειαν νὰ δειχθῇ αὐτόρρωτος καὶ νὰ ὑποστῇ ἀνευθυβιάτως τόσα ἐταστικά ἔγγραφα;

Ἐν γινώσκωμεν εἰσέτι ποῖαν ἐντύπωσιν ἐνεποίησε παρὰ τὸν Ἑλλήνων ἡμετέραν μετβολήν ἡ κατὰ τὰς παραμονὰς μεγάλων ἔργων, ἀνευ λόγου ἢ ἀνάγκης, πραγματοποιηθεῖσα παρ' ἡμῖν κυβερνητικὴ μετβολή; πάντως ὅμως δυνάμεθα νὰ εἰκάζωμεν ὅτι ἡ περὶ αὐτῆς κρίσις τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ κοινου δὲν θέλει εἶσθαι οὔτε ἐνθαρρυντικὴ, οὔτε κολακευτικὴ. Δυσκόλως θὰ πείσωσιν οἱ ἐν Ἀθῆναις πατριῶται τὸ κοινὸν φρόνημα τῆς Εὐρώπης ὅτι ἡ ἐπ' ἐσχάτων ἐπελθούσα παρ' ἡμῖν κυβερνητικὴ μετβολὴ ἦτο ἀναγκαία πρὸς εὐδωσιν τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων καὶ ὑπεργορεύτο ὑπὸ ἀναποφεύκτου ἀνάγκης καὶ ὅτι δὲν ἐτελέσθη καὶ αὕτως, ὥς τόσαι ἄλλαι ἐν τῷ παρελθόντι, πρὸς ἱκανοποίησιν μόνον φιλάρχων διαθέσεων καὶ δὲν ἐπῆλθε πρὸς θεραπείαν ἄλλων ἢ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων. Βεβαίως τὸ Εὐρωπαϊκὸν δημόσιον δὲν θὰ δυνήθῃ νὰ μεταρσιωθῇ εἰς τὸ ὕψος τῶν συνταγματικῶν ἡμῶν ἰδεῶν, διὰ νὰ ἐννοήσῃ ἐκ τίνων λόγων παρήχθη ἡ τελευταία πολιτικὴ κρίσις ἧς ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἡ κυβερνητικὴ ἀνατροπὴ ἧτις ἐν Ἑλλάδι συνεπαγεται συνήθως τόσα δεινὰ καὶ διατὶ ἀνεκόπη ἡ ἐνέργεια κυβερνήσεως ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου τῆς παρασκευῆς τοῦ ἔθνους εἰς σοβαρὸν ἀγῶνα, καθ' ὃν χρόνον οὐδεὶς οἶδε τί τέχεται ἡ ἐπιούσα.

Ἡ ἐν Εὐρώπῃ πεφωτισμένη κοινὴ γνώμη, ἧτις δεικνύεται πρὸς τὴν πατρίδα ἡμῶν ὅτε μὲν, θερμὴ φίλη, ὅτε δὲ, σκληρὰ μητριά, ἀναλόγως τῆς πολιτικῆς αὐτῆς ἐπιδόσεως, θὰ θεωρήσῃ ἄρα γε ὑγιαίνουσαν καὶ σωφρονούσαν τὴν πολιτείαν ἐκείνην ἧτις ἐν στιγμαῖς κρίσιμωτάταις μεταπίπτει ἀπὸ ἐνὸς εἰς ἕτερον προσωπικὸν σύστημα, ἀνευ λόγου ἐγκειμένου εἰς τὸ μέγα ἔργον εἰς ὃ ἐπιδίδεται, καὶ θὰ θεωρήσῃ αὐτὴν ἱκανὴν ν' ἀντικαταστήσῃ ἐν μέρει τὸ ἐν Ἀνατολῇ καθεστὼς, ὅπερ κατεδικάσθη ἀπὸ τὴν κοινὴν συνείδησιν τοῦ κόσμου, ἡμᾶς δὲ τοὺς ὀλίβους Ἑλληνας, ὡς τὸν περιούσιον λαὸν τὸν ἄξιον τῆς βαρυντικῆς κληρονομίας τῆς Ἀνατολῆς; Ἄλλ' εἶναι τοῦλάχιστον εὐχερὲς νὰ παραπλανήσωμεν μίαν φορὰν ἀκόμη τὸν δικαστὴν ἡμῶν, περὶ τῆς σημασίας τῆς κυβερνητικῆς ταύτης μετβολῆς

ἀποδίδοντας αὐτὴν εἰς ἐσωτερικὰ ζητήματα τῆς διοικήσεως ἐξ ἐκείνων ἅτινα ἐδημιουργήσαμεν τοσάκις μέχρι τοῦδε ἵνα δικαιολογήσωμεν τερατώδεις πολιτικὰς μεταπτώσεις; οὐδὲ τοῦτο δυστυχῶς εἶναι εὐχερὲς διότι οὐδεὶς εἶναι δυνατόν νὰ πιστεῦσῃ ὅτι ἡ διοίκησις παρ' ἡμῖν παραμεληθεῖσα ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη ἐγένετο ἤδη τὸ μόνον μέλημα τοῦ ἔθνους καὶ ἡ τελευταία κυβερνητικὴ μετβολὴ σκοπεῖ τὴν ἐφαρμογὴν ἐπ' αὐτῆς συστήματος ὑποσχομένου ἐπιδόσιν. Σήμερον οὕτε δυνάμεθα οὕτε συμφέροι νὰ δεξιώμεν ὅτι ἄλλο ἢ τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα ἀπασχολεῖ τὴν κυβερνητικὴν ἐνέργειαν καὶ τὴν διάνοιαν τοῦ ἔθνους ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ποῖον σημασίαν ἔχει, θὰ ἐρωτήσωσιν ἡμᾶς, ἡ πολιτικὴ κρίσις καὶ ἡ κυβερνητικὴ μετβολή; Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου δὲν ὑφίσταται διαφωνία οὐδὲ μετὰ δύο Ἑλλήνων καὶ λαὸς καὶ πολιτευόμενοι βαθέως συναισθάνονται ὅτι ἡ γινεὶ ἡ ὥρα τῆς ἐνεργείας ὅτι ἡ ἐλευθέρα Ἑλλὰς θὰ κληθῇ νὰ πραγματοποιήσῃ, διὰ μέσου μυρίων δυσχερειῶν, τὰ Εὐρωπαϊκὰ βουλευματα καὶ ὅτι ἵνα κατασταθῇ πρὸς τοῦτο ἱκανὴ καὶ δικαιώσῃ τὰς ἐλπίδας τῶν φίλων τῆς, δεόν νὰ παρασκευασθῇ προσήκοντως. Ἀλλὰ τί ἐπραττε μέχρι τοῦ νῦν ἡ τῶς κυβερνήσις; τί θὰ πράξῃ ἡ ἐνεστώσα πλείοτερον, τί δὲ ἡ μέλλουσα, ἂν αἱ συνταγματικαὶ θεωρίαι ἐπιφυλάσσουσιν ἡμῖν καὶ τρίτην καὶ τετάρτην; Ἄν λοιπὸν τῆς ἐνεστώσης ἡμῶν πολιτικῆς εἰς καὶ μόνος ἔστιν ὁ σκοπὸς καὶ τα πρὸς ἐπίτευξιν αὐτοῦ μέσα μοιραῖως, ὡς εἰπῶν, ὀρισμένα καὶ προδιαγεγραμμένα, τίνα λόγον θὰ προβάλλωμεν δικαιολογητικὸν τῶν ὑπουργικῶν κρίσεων καὶ τῶν παρεπομένων αὐταῖς ἀνωμαλιῶν, ἐν τοιαύταις κρίσεσι σιγμαῖς τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν βίου; Ἡ ἐφ' ὧν τούτων κρίσις τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ δημοσίου δὲν θέλει βεβαίως εἶσθαι εὖνους πρὸς τὴν Πατρίδα ἡμῶν, καὶ τὰ πολιτικὰ ταῦτα ἔκτροπα δὲν δύναται νὰ κριθῶσι παρ' αὐτοῦ εἰμὴ ὡς ἀφευκτα ἀποτελέσματα κακοπολιτείας, ἐλλείψεως πολιτικῆς ἀνατροφῆς, ἀπουσίας πολιτικῶν ἠθῶν καὶ πολιτικῆς ἐξαχρείωσης ἐσχάτης. Πόσον δὲ σήμερον, ὁπόταν ἐκ τῆς Εὐρωπαϊκῆς δικαιοσύνης ἀναμένομεν τὴν πλήρωσιν τῶν προαιωνίων ἐθνικῶν ἡμῶν πόθων, τοιαύτη κρίσις τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ δημοσίου, δύναται νὰ ἐπιδράσῃ ὀλεθρῶς εἰς τὴν λύσιν τοῦ μεγίστου τῶν Ἑλληνικῶν ζητημάτων, εἶναι περιττὸν νὰ εἰπώμεν ἡμεῖς.

Ἡ πρωτεύουσα ὅθεν τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου δὲν δύναται νὰ ὑποστῇ ἀνευθυβιάτως τὸ ἐπ' αὐτῆς προσηλωμένον ἀτενὼς βλέμμα τοῦ κόσμου, τὰ δὲ τελεσθέντα ἐν τῇ πολιτικῇ αὐτῆς σκηνῇ θὰ ζημιώσωσι πάντως τὴν Ἑλληνικὴν ὑπόθεσιν ἐξ ἧς ἡρτηται ἡ τύχη τοῦ ἔθνους. Τοῦτο μετ' ἄλλους ψυχῆς συναισθάνεται ἡ μεγαλύτερα μερὶς τοῦ ἔθνους καὶ εὐχεται νὰ μὴ κρίνῃ ἡμᾶς ἡ Εὐρώπη κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν.

Ἀλλὰ τοῦλάχιστον οἱ πρὸς τὴν πρωτεύουσαν ἡμῶν ἀτενίζοντες ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ κράτους, οἱ εἰς αὐστηρὸν ἔλεγχον ὑποβάλλοντες ἐκ τῶν ἡμετέρων τὰ ἐν αὐτῇ τελούμενα καὶ μετρῶντες αὐτὰ μετὰ τὸν πᾶν τῶν κρίσεων περιστάσεων ἐν αἷς διατελοῦμεν, δύναται νὰ ἀρυσθῶσιν ἐλπίδας ἀσφα-

λεστέρου μέλλοντος καὶ τὴν πεποίθησιν ὅτι τὰ γεγνημένα τείνουσιν μόνον εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ μεγίστου τῶν Ἑλληνικῶν ζητημάτων; Ἀδιστακτικῶς δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν οὐχί. Τὸ ἔθνος, ἡ μεγάλη δηλονότι μερὶς αὐτοῦ, ἡ ἐργαζομένη καὶ συνεισφέρουσα εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους, ἡ ἀμετοχος τῶν πατριαστικῶν συμφερόντων, μετ' ἀθυμίας ἄκρας προσβλέπει εἰς τὰ ἐν Ἀθῆναις τελούμενα καὶ οὐδὲν ἐξ αὐτῶν ἀγαθὸν ἀπεκδέχεται διὰ τὸ μέγα ζήτημα. Εἰς μάτην δ' ἀγωνίζονται δεινοὶ συζητητα νὰ πείσωσι τὸ ἔθνος ὅτι τὰ πάντα ἐγένοντο κατὰ τὰς συνταγματικὰς θεωρίας τῆς ἡπειρωτικῆς ἢ νησιωτικῆς Εὐρώπης καὶ ὅτι ἡ ὑπουργικὴ κρίσις ἦτο ἀναπόφευκτος καὶ ἐπεβάλλετο ὑπὸ τῆς ἀνάγκης τῶν πραγμάτων καὶ τῶν περιστάσεων. Τὸ ἔθνος ἐγνώρισεν ἐξ ἰδίας μακρὰς πείρας τὴν ἀξίαν τῶν συνταγματικῶν θεωρημάτων τῶν εὐνομούμενων λαῶν, ἅτινα ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἀπακρῶν περιβάλλεται ἐκάστοτε ἡ πολιτεία ἡμῶν, ἵνα σείρῃ μόνον ὀπισθὲν τῆς καγγάζοντα ὄχλου, ὡς γνωρίζει ἐπίσης καλῶς τὰ αἰτία τῶν παρ' ἡμῖν ὑπουργικῶν κρίσεων καὶ τὸν σκοπὸν αὐτῶν. Ὁ συνταγματικὸς παρ' ἡμῖν βίος ἐδείχθη πρὸ πολλοῦ ὅτι δὲν εἶναι εἰμὴ ἡ διὰ συνταγματικῶν τινῶν τύπων νομιμοποίησις τῆς χρονίας κακοδιοικήσεως καὶ ὅτι ἐκ προνοίας δολιεύμενος ἀντὶ νὰ παραγάγῃ πολιτικούς χαρακτήρας, ἀπέβη ἀνεξάντλητος πηγὴ διαφθορᾶς καὶ κακοηθείας καταδουλοῦσης τὸ φρόνημα ἀρχόντων τε καὶ ἀρχομένων.

Τοῦτου ἕνεκα τὸ ἔθνος δὲν προσέχει πλέον τὸν νοῦν εἰς τὰ συνταγματικὰ θεωρήματα τῶν ἐν Ἀθῆναις πατριῶτῶν, οὐδὲ μετὰ πλεον τὰ πολιτικὰ γεγονότα μετὰ τὸν πᾶν τῶν συνταγματικῶν ἀξιωμάτων, ἅτινα εἰς χεῖρας τῶν ἡμετέρων πολιτευτῶν ἐγένοντο τόσον ἐλοσιμὰ, ὥστε δὲν ὑπάρχει πολιτικὸν ἔγκλημα ἢ διοικητικὴ κακοηθία μὴ ἐφαρμοζομένη ἀκριβῶς εἰς τὸ μέτρον τῶν τοῦτο. Τὰ πολιτικὰ ἡμῶν πράγματα ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος δὲν κρίνει διὰ τῶν συνταγματικῶν θεωρημάτων τῶν πολιτειολόγων, ἀλλ' ἐκ τῶν αἰτίων τῶν παραγαγόντων αὐτὰ, ἐκ τοῦ σκοποῦ τῶν καὶ ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος ὅπερ διώκουσιν. Οὕτω δὲ κρίνων καὶ τὴν τελευταίαν κυβερνητικὴν μετβολὴν εὐρίσκει αὐτὴν ἐπιζημίαν, διότι τὰ παραγαγόντα αὐτὴν αἰτία ἐγκαινίζονται εἰς πατριαστικούς λόγους ἀκατονομάστους, διότι ὁ σκοπὸς αὐτῆς ἐστὶν ἀξιόμιμπος ἀναφερόμενος εἰς θεραπείαν ἄλλων παρὰ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων καὶ διότι τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς εἰσονται ὀλέθρια εἰς τὴν ἐθνικὴν ὑπόθεσιν.

Ὅσον θέλουσιν αἱ ἀγωνίζονται, δὲν θὰ δυνήθωσι νὰ πείσωσι ποτὲ οἱ πολιτειολόγοι τῶν Ἀθηνῶν τὴν μεγάλην τοῦ ἔθνους μερίδα ὅτι κατὰ συνταγματικὸν νόμιμον τῆς ἡπειρωτικῆς καὶ νησιωτικῆς Εὐρώπης πίπτει κυβερνήσις ὑπὸ τὸ βάρος τῆς ἀποδοκιμασίας τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας, χωρὶς νὰ ἀκουσθῇ, χωρὶς ν' ἀπολογηθῇ, χωρὶς νὰ προκύψῃ ἐκ τῆς ἀναπτύξεως τῶν πραγμάτων καὶ τῶν περιστάσεων, τὸ μέτρον τῆς πολιτικῆς αὐτῆς ἱκανότητος καὶ τῆς περὶ τὴν διαχείρισιν τῶν κοινῶν συμφερόντων χρηστότητος τῆς ὁπόταν μάλιστα τὴν διαχειριστικὴν αὐτῆς ἐνέργειαν ἐπὶ τοῦ

σπουδαιότερου ἐθνικοῦ ζητήματος, ἡτο ἡναγκασμένη νὰ ρυθμίσῃ κατὰ τὰς ἀξιώσεις διεθνῶν συμφερόντων καὶ τὰς ὑπαγορεύσεις προστατῶν ἰσχυρῶν καὶ ἀκάμπτων, ἃς ἡ ἀντιπροσωπεία τοῦ ἔθνους δὲν ἐφθασεν ἀκόμη νὰ γνωρίσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ. Τὴν σπουδὴν ὅθεν τῶν ἡμετέρων ἀντιπροσώπων εἰς ἀποδοκιμασίαν τῆς κυβερνήσεως καὶ εἰς παραγωγὴν πολιτικῶν κρίσεων, τὸ ἔθνος δὲν δύναται νὰ χαρακτηρίσῃ ἄλλως, ἢ ὡς ἀνυπομονησίαν φιλαρχίας ἀκρατήτου εἰς τὰς ὁρέξεις τῆς, ἃς δὲν ἔχουσιν νὰ καταστείλωσιν οὔτε αἱ κρίσεις περιστάσεις τῆς πατρίδος, οὔτε ἡ συνείδησις ὅτι ἐφ' ἡμῶς ἐχρεώται τὸ βλέμμα ἐστραμμένον ἡ Εὐρώπη καὶ ὀφείλομεν νὰ δειχθῶμεν σωφρονούντες καὶ ἀντάξιοι τῶν ἀξιώσεων μας.

Ἀλλ' οὐδὲ τ' ἀληθὴ αἰτία τὰ προκαλέσαντα καὶ ἐπαγαγόντα τὴν τελευταίαν πολιτικὴν κρίσιν παρ' ἡμῖν διαφεύγουσι τὴν γνώσιν τοῦ ἔθνους· τοῦτο γνωρίζει ὅτι καὶ ταῦτα εἰσὶν ὅμοια πρὸς ἐκεῖνα εἰς ἃ τὸ κράτος ὀφείλει τόσας κρίσεις καὶ τόσας κυβερνητικὰς μεταβολὰς ἐν τῷ παρελθόντι εἰς ἃς ὀφείλομεν τὴν κακοδαίμονιν τοῦ παρόντος· οὐδὲ παρεβλήθησαν εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ τόπου αἰτίσεις κατὰ τῆς κυβερνήσεως τοῦ ἱκανοῦ νὰ τὴν πείσωσιν ὅτι ἡ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς χώρας ἐμμονὴ τοῦ ὑπουργείου ἀπέβαινε βλαπτικὴ εἰς τὴν ἐθνικὴν ὑπόθεσιν, ἥτις ἐπισπᾶται ὁλόκληρον τὴν προσοχὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Ἑλληνισμοῦ, καὶ συνέφερε νὰ ὑποστώμεν τὰς συνεπείας νέας πολιτικῆς κρίσεως ἐν παραμοναῖς μεγάλων συμβάντων. Κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ὕγιους καὶ πεφωτισμένου δημοσίου φρονήματος ἡ πεσοῦσα κυβερνήσις δὲν ἐδείχθη βεβαίως ἐν πάσιν ἀμεμπτος· ἐσφαλὲν εἰς πολλὰ καὶ ἰδίᾳ εἰς τινὰ τῆς διοικήσεως· ἀλλ' εἰς τὴν γενικὴν αὐτῆς ἐνέργειαν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ Ἑλλ. ζητήματος, τὴν παρασκευὴν τῶν μέσων πρὸς ἀποτελεσματικὴν ἐργασίαν, καὶ τὴν σύνταξιν τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων, ἡ πολιτεία αὐτῆς ἐδείχθη ἀνωτέρω τῆς τῶν προκατόχων, πυρετώδης ἐν τῇ ἐνέργειᾳ, τιμὰ ἐν τῇ διαχειρίσει καὶ ἀμερόληπτος ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν σχετικῶν θεσμῶν. Ἐπὶ τούτων καὶ μόνων ἔπρεπε νὰ κριθῇ ἡ κυβερνήσις ὑπὸ τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ τόπου, διότι σήμερον τοῦτο καὶ μόνον ἐνέχει τὰς τύχας τῆς χώρας. Ἀλλ' ἡ κυβερνήσις δὲν ἐκρίθη ἐν τούτῳ, τὸ δὲ κοινὸν ἄλλαχού ἀναζητεῖ καὶ εὐρίσκει τὰ αἴτια τῆς κατ' αὐτῆς δυσπιστίας τῶν ἡμετέρων ἀντιπροσώπων· δυστυχῶς δὲ τὸ ἔδαφος τῆς ἀναζητήσεως δὲν εἶναι ὁμαλόν, οὐδὲ τὸ εὖρημα ἀμεμπτόν.

Ἀς τὸ εἰπομεν ἀνεῦ περιστροφῶν ἡ συλλογισμένη μερίς τοῦ ἔθνους, τὴν ἀποδοκιμασίαν τῆς τελευταίας κυβερνήσεως, δὲν ἀποδίδει εἰς τὴν ἀνεπάρκειαν αὐτῆς εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν ἐθνικῶν περιστάσεων, ἢ εἰς λάθην κεφαλαῖωδην καὶ ἀνικανότητα περὶ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος, ἀλλ' εἰς τὴν ἀδυναμίαν αὐτῆς νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς προσωπικὰς ἀξιώσεις τῶν ἐκείνης φίλων καὶ εἰς τὴν ἀνυπομονησίαν τῶν ἐκείνης ἐχθρῶν.

Ὅπως τὸ ἔθνος κρατύνεται ὁσημέραι πλείοτερον εἰς ἰδέας τινὰς αἰτίνας ὅσον καὶ ἂν ἀντίκεινται εἰς τὰς συνταγματικὰς θεωρίας τῶν νομοδιδασκάλων, ὅσον καὶ ἂν θεωρηθῶσιν ἐκκεντρικαὶ καὶ παράδοξοι ὑπὸ τῶν φίλων τοῦ κοινοβουλευτικοῦ συστήματος, δὲν παύονται νὰ ὦσιν ἀληθεῖς παρ' ἡμῖν καὶ διὰ τῶν πραγμάτων κεκυρωμέναι ἀληθείαι. Ὁ λαὸς ἀρχίζει νὰ ἐνστερνίζεσθαι τὴν πεποίθησιν, ὅτι ὡς ἔχουσι παρ' ἡμῖν τὰ πολιτικὰ ἥθη ἡ ὀλεθριώτερα κυβερνήσις τοῦ τόπου ἐστὶν ἡ κοινοβουλευτικὴ, καὶ τόσον ὀλεθριώτερα ἀποβαίνει ὅσον ἐστὶ κοινοβουλευτικότερα. Τὸ κοινοβουλευτικὸν τῆς κυβερνήσεως δὲν καθίστιναι τὴν ἐξουσίαν ἐν Ἑλλάδι ἐλαφροτέραν, καὶ ὡς εἶπεν, δύναμιν δρῶσαν κατὰ τὰς ἰδέας καὶ τοὺς πόθους τοῦ τόπου, ἀλλ' ἐνισχύει κατὰ τόπους καὶ περιφέρειας τὴν βουλευτικὴν παντοκρατορίαν, πρὸς βλάβην τῆς διοικήσεως, πρὸς καταστρατήγησιν τῶν νόμων, πρὸς κατὰβλιψιν τῆς μειοψηφίας τῆς χώρας. Τοῦτο τὸ τέρας ἐστὶ τὸ γνήσιον τέκνον τῆς κοινοβουλευτικῆς κυβερνήσεως παρ' ἡμῖν· οὐδ' εἶναι παράδοξον ἐὰν ἐν τῇ συνείδησει τοῦ τόπου ἀνυψοῦται καὶ κρατύ-

νεται πᾶσα κυβερνήσις ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀπώλυσιν τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς βουλῆς καὶ ὑποβλέπεται ὡς δύναμις ἐχθρική πᾶσα ἄλλη ἥτις συγκεντρωτὶ εἰς πλείοτερον βαθμὸν τὴν ὑποστήριξιν αὐτῆς, ἐφ' ὅσον οἱ συνέχοντες τοὺς ἡμετέρους ἀντιπροσώπους δεσμοὶ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν εἰσὶ συνήθως παροχαὶ κατὰ τὸ πλείστον παράνομοι καὶ πρὸς ἐπὶρρωσιν τῶν κατὰ τόπους ἐπὶρρωθῶν, πρὸς βλάβην τῆς διοικήσεως καὶ τῆς εὐνομίας, τὰ δὲ χωρίζοντα ταύτην πρὸς ἐκείνους χάσματα, ὁρῶσονται συνήθως διὰ τὸ ἀνένδοτον εἰς ὑπερφιάλους ἀπαιτήσεις. Ἰδοὺ ὁ παράγων τῆς ἐν Ἑλλάδι κοινοβουλευτικῆς κυβερνήσεως, ἥτις οὐδένα ἐφησυχάζει καὶ οὐδεμίαν ἐμπνέει ἐμπιστοσύνην, ἵνα ὑπὸ τὸ πρόσχημα αὐτῆς δικαιολογηθῶσιν, ἐν στιγμῆς κρίσεως, ἐφορήσεις κατὰ τῆς ἀρχῆς ἀκαταλόγιστοι καὶ πολιτικαὶ κρίσεις ἐπιζήμιοι.

Γνωρίζομεν ὅτι τ' ἀνωτέρω δύνανται ν' ἀμνησθηθῶσι κατὰ θεωρίαν καὶ νὰ ἐγείρωσι κατ' αὐτῶν καταγιγᾶ ἐπικρίσεων, ὡς παραγνωρίζοντα τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὴν αὐταπάρνησιν τῶν ἡμετέρων βουλευτῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ ἀποδείξωμεν τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἐκτεθέντων, ὡς εἶπεν, πειραματικῶς, καὶ ἐπὶ ἀλλοῦ μενοὶ γνωστὰ καὶ ὠρισμένα περιστατικὰ, νὰ στηρίξωμεν τὴν γνώμην τῶν φρονούντων, ὅτι ἐν Ἑλλάδι ἡ κοινοβουλευτικότερα κυβερνήσις ἐστὶν ἡ φαιλοτέρα· ὅτι ἂν ὁ τόπος ἔσχε μέχρι τοῦδε καὶ διαλείψεις καλῆς τινὸς διοικήσεως αὐτὰ ὀφείλονται εἰς τὰς κυβερνησάσας μειονοψηφίας. Ἄν δὲ οἱ ἡμέτεροι βουλευταὶ ἀρνηθῶσι τοὺς πρὸς τὰς ἐλάχιστες κυβερνήσεις δεσμούς των, εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ καταδείξωμεν αὐτοὺς ἕνα πρὸς ἕνα, οὐδένα φειδόμενοι. Ἐπέστη ὁ χρόνος καθ' ὃν ὀφείλομεν νὰ κηρύξωμεν ἀπὸ τῶν δωμάτων μεγάλας τινὰς ἀληθείας, ἵνα ἀποδείξωμεν ἐκ τῆς καρδίας τοῦ λαοῦ τὴν ἀπαγοήτευσιν καὶ τὴν πλάνην ἥτις βαθείας ἐβαλε ρίζας εἰς τὸ φρόνημα αὐτοῦ.

Οὐδένα λοιπὸν πλανᾷ σήμερον ἡ σπουδαία τῶν παρ' ἡμῖν κυβερνητικῶν μεταβολῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἀρχόμενοι εἰπομεν ὅτι τὰ ἐν Ἀθήναις πολιτικὰ συμβάντα οὐδεμίαν ἐμπνέουσιν ἐμπιστοσύνην εἰς τὰς ἐταρχίας καὶ ὅτι τὰ ἐπ' ἐσχάτων τελεσθέντα καὶ εἰς πολλὴν ἐνέβαλον ἀποθάρρυνσιν τὸν λαὸν τῆς Ἑλλάδος διὰ τὸ ἄσκοπον, τὸ ἄκαιρον καὶ τὸ ἐπιζήμιον αὐτῶν. Διὰ τῶν ἀνωτέρω φρονούμεν ὅτι διερμηνεύομεν πιστῶς τὸ φρόνημα τῆς ὑγιεστεράς καὶ νοημονεστεράς μερίδος τῆς πόλεως ἡμῶν καὶ ὅτι τὸ ἀλγεῖνόν τοῦτο καθήκον ἐπέβαλον ἡμῖν αἱ δεινὰ δοκιμασίαι ἐν αἷς διατέλει ἡ πατρίς.

Τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα.

Ἐὰν κρίνωμεν ἐκ τῶν τελευταίων ἐφημερίδων τοῦ ἐξωτερικοῦ τὸ ἡμέτερον ζήτημα διατρέχει ἤδη περίοδον ἀμφιβολίας καὶ ἀβεβαιότητος. Ἡ περὶ αὐτοῦ ἀπόφασις τῶν δυνάμεων δὲν ἐξεδηλώθη εἰσέτι ἐπισήμως, μετὰ ὅμως μερίς τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ τύπου, μετὰ τὴν διεθέτησιν τοῦ Μαυροβουνιακοῦ ζητήματος, ὁρῶντοσα ὑπερβαλλόντως τὸ φάσμα τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος προσπαθεῖ νὰ τὸ ἀπομακρύνῃ διὰ παντὸς τρόπου, καὶ ὅτε μὲν θεωρεῖ ἤδη τὴν ἀποστολὴν τῆς συνησπισμένης Εὐρώπης περατωθεῖσαν, ὅτε δὲ συμβουλευε τοῖς Ἑλλήσιν ὑπομονήν. Πανταχόθεν τῆς Εὐρώπης ἐκδηλοῦται σήμερον ἀμετρος ἀνάγκη ἡσυχίας καὶ ἀποστροφή κατὰ πάσης βίαιας ἀνακινήσεως τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος. Ὁ ἄχρονος ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ ὅτι θὰ λυθῇ ὅσον οὐκ ἡ Μαυροβουνιωτικὴ ἐρρις φρονεῖ ὅτι κάλλιον εἶναι νὰ ἀναπαυθῇ ἐπὶ τινὰ χρόνον Εὐρώπῃ καὶ Τουρκίᾳ, ἡ δὲ γλῶσσα αὕτη εὐρίσκει ἡχὼ καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πρωτευούσαις. Ἡ αἰφνιδία αὕτη ἀντίδρασις μετὰ τὸ πρὸ τεσσάρων μηνῶν φιλελληνικὸν ρεύμα εἶναι τοσοῦτον σφοδρὰ, ὥστε ἐὰν μὴ ληφθῇ ἐγκαίρως πρόνοια, τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα διατρέχει τὸν κίνδυνον ν' ἀποκοιμηθῇ καὶ πάλιν.

Εὐτυχῶς τὰς γνώμας ταύτας δὲν ἀποδέχεται μέγα μέρος τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ δημοσίου, αἱ δὲ Δυ-

νάμεις καίτοι τηροῦσαι ἐφεκτικὴν θέσιν, δὲν ἀπεφάνθησαν ἀκόμη περὶ τοῦ πρακτέου ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου ζητήματος. Ἡ ἀ' Ἐρ. τῶν Συζητήσεων δὲν συμμερίζεται τὰς ἐπὶ τοῦ προκείμενου ἰδέας τοῦ «Χρόνου», ἐπάγουσα ὅτι ὀφείλομεν βεβαίως νὰ χαίρωμεν βλέποντες τὴν Πύλῃν ἐπανερχομένην εἰς κρείττονα αἰσθήματα, ἀλλ' ὁμολογουμένως ἡ ἀποστολὴ τῆς διπλωματίας καθίσταται ὁσημέραι δυσχερεστέρα ἔνεκεν τῶν ἀπερισκέπτων ἐκδηλώσεων τῆς κοινῆς γνώμης καὶ τῆς εὐμεταβλήτου γλώσσης τούτου τόπου. Ὁ «Παρατηρητής» τοῦ Λονδίνου παρατηρεῖ ὅτι, εἰδὼς τῆς ἐκμηδενίσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς συμφωνίας θὰ ἐπέλθῃ βεβαίως ἀναβολὴ τις τῶν ἐκδικαστικῶν μέτρων, ὑπολείπεται ὅμως νὰ ἴδωμεν ἐὰν ἡ ἀναβολὴ αὕτη ἰσοδυναμεῖ πρὸς ὁλοσχερῇ ἐγκατάλειψιν τῆς ἐκδικαστικῆς πολιτικῆς. Ἐξαιρέσει τῆς Ῥωσσίας, οὐδεμίαν δύναμιν θέλει νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἀναπόφευκτον ἀποσύνθεσιν τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους. Ἀλλ' ἡ λογικὴ τῶν γεγονότων κατισχύει πάσης διπλωματικῆς ἐνεργείας· τὰ δὲ πράγματα ἐν Ἀνατολῇ θὰ ἐξακολουθήσωσι τὸν φυσικὸν δρόμον των. Οἱ Ἕλληνες ἐοικότεροι παραδείγματι, δὲν θὰ ἐπιτρέψωσι ν' ἀποκοιμηθῇ τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα, πρὶν ἢ ἱκανοποιηθῶσιν αἱ ἀξιώσεις των. Διὰ τοῦ βούλ. τῆς Συνδιασκεφῆς τὸ Ἕλλην βασιλεῖον ἐκτέσσετο δικαιώματα προσακτήσεως μεγάλης ἐκτάσεως Τουρκικῆς γῆς. Εἰς ἡμᾶς σήμερον εὐκολον εἶναι νὰ συμβουλευόμεν τὴν Ἑλλάδα νὰ περιμείνῃ, ἢ νὰ παριστῶμεν πόσον ἄλογος θὰ ἦτον ἡ διατάραξις τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης, ἢ νὰ προτείνωμεν ν' ἀγοράσωσιν αἱ ἐν τῇ ἁλλοδαπῇ Ἑλληνικαὶ παροικίαι τὰς ἐπαρχίας, ἃς ὑπεσχέθησαν τῇ Ἑλλάδι αἱ σύμμαχοι δυνάμεις. Ἀλλ' οἱ Ἕλληνες εἶναι φυλὴ λίαν νοήμων, ἡ ὥστε νὰ μὴ χρησιμοποιήσωσι τὰ πλεονεκτήματα τῆς θέσεώς των. Ἐὰν προσκαλέσωσι τὰς δυνάμεις νὰ μεταχειρισθῶσιν ὑπὲρ αὐτῶν τὰ μέσα, ὧν ἐγένετο ἡδη ἐπιτυχὴς χρῆσις ὑπὲρ τῶν Μαυροβουνίων, δυσχερεστάτον ἐστὶν ν' ἀπορριφθῇ ἡ αἰτία των μετὰ λογικὰς τινὸς ἀλληλουχίας. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν αἱ δυνάμεις κενώσωσι πρὸς τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς ἀφρημένης δικαιοσύνης, οἱ Ἕλληνες κέκταινται καὶ πάλιν τὴν δύναμιν νὰ ἐπισπεύσωσι τὴν λύσιν. Θὰ ἀποπειραθῶσι νὰ καταλάβωσιν ἰδίᾳ χειρὶ τὸν ὑπὸ τῆς Εὐρώπης ἐπιδικασθέντα αὐτοῖς χώρον, καὶ ἐὰν μὲν νικήσωσι, θὰ προκαλέσωσι γενικὴν ἐξέγερσιν ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ, ἐὰν δὲ ἡττηθῶσιν, Ῥωσσία, Ἀγγλία καὶ Γαλλία δὲν θὰ ἀνεχθῶσι τὴν ἡττάν των. Ἀφ' ἑτέρου, εἶναι βέβαιον ὅτι, μετ' οὐ πολὺ, θὰ διατυπωθῇ τὸ ζήτημα τῆς ἐνώσεως τῆς Βουλγαρίας καὶ Ἀν. Ῥωμυλίας. Μετὰ τὰ γεγόμενα, ἡ Εὐρώπη δὲν δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τοῖς Τούρκοις ν' ἀντιστῶσιν ἐνόπλιως κατὰ τῆς ἐνώσεως. Καὶ ὅμως, ἐὰν ἡ ἐνωσις ἐπιτελεσθῇ, ἀφευκτος αὐτῆς συνέπεια ἐστὶν ὁ διαμελισμὸς τοῦ ἐν Εὐρώπῃ Ὀθωμανικοῦ κράτους. Πανταχοῦ τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους ὑπάρχουσι στοιχεῖα διατάραξεως· ἡ δὲ ἐνέργεια τῶν ἡνωμένων στόλων ἀπέδειξε τίμη τρέπω δύναται νὰ ἐκδικασθῇ ἡ Τουρκία ἀκατάληπτον δ' ἀποβαίνει ἡμῖν πῶς μετὰ τὸ μάθημα τοῦτο δυνάμεθα ν' ἀπαιτῶμεν παρὰ τῶν δυσχερεστημένων τῆς Τουρκίας λαῶν νὰ μείνωσιν ἡσυχαι.

Συμφώνως πρὸς τὰς διαθέσεις ταύτας τοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ δημοσίου φρονήματος, ὁπερ ἐξακολουθεῖ εἰσέτι ὑποστηρίζον τὴν ἀνατολικὴν πολιτικὴν τοῦ Γλάδστοντος τὰ «Ἡμερήσια Νέα» ὁργανοῦ, ὡς γνωστὸν, τοῦ Ἀγγλοῦ Πρωθυπουργοῦ, ἐπάγουσι, μετὰ τινὰς ἐκείνης περὶ τῆς πολιτικῆς τοῦ ἡμετέρου Βασιλέως ἀπέναντι τῆς Εὐρώπης· αἱ Ἑλλὰς ἀπόφασιν ἔχει νὰ λάβῃ τὰς νέας ἐπαρχίας, ἀλλ' ἡ ἀπόφασις αὕτη δὲν εἶναι ἀσυμβίβαστος μετὰ τῆς ὑπομονῆς. Ἡ Ἑλλὰς δὲν θὰ ἡσυχάζῃ, ἀλλὰ καὶ δὲν θὰ σπεύσῃ. Θὰ βαδίσῃ ἐσκεμμένως πρὸς τὸν σκοπὸν ἐκλέγουσα τὴν στιγμὴν καὶ τὴν μέθοδον. Ὁ λόγος, δι' ὃν δὲν δράττει εὐθὺς τὰ ὅπλα, εἶναι ὁ χειμὼν. Δὲν θὰ ἀποδοθῇ εἰς πόλεμον ἐν ὥρᾳ ἔτους ἐπιδρώσῃ λυπηρῶς ἐπὶ στρατευμάτων ἀγυμνάστων καὶ ὑπαικόντων εἰς ὁρμὰς γενναϊότητος καὶ φιλοπατρίας. Καλῶς θὰ πράξῃ χρησιμοποιοῦσα τοὺς τελευταίους μῆνας τοῦ ἔτους τούτου καὶ τοὺς πρώτους τοῦ προσεχοῦς πρὸς ἐξοπλισμὸν καὶ

γῆς ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ εἰς τὴν κεντρικὴν αὐτῆς διοίκησιν ἐκ τοῦ ὅλου τιμήματος τὸ μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὀφειλόμενον ποσὸν τοῦ χρέους τῶν εἰρημένων ὀφειλετῶν, προϋπολογιζόμενον κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα, δηλαδὴ μέχρι τῆς εἰρημένης ἐπιταγῆς τραπέζης, εἰς δραχ. 33,654 καὶ 45/00, προστιθεμένων καὶ τῶν ἀπὸ 1 Ἰουλίου π. ἔ. τόκων ὑπερμερίας πρὸς 12 0/0 κατ' ἔτος μέτρον ἐξοφλήσεως, ὡς καὶ τῶν ἐσόδων τῆς ἐκτελέσεως, ἐκπιπτομένων ἐκ τούτων, τῶν μετὰ τὴν ἀνωτέρω ἐπιταγὴν τυχόν πληρωθέντων, τὸ δὲ ὑπόλοιπον τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ, ἂν ὑπάρῃ τοιοῦτον, θίλει πληρῶσαι εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον.

Ἀν ὁ ἀγοραστὴς δὲν πληρῶσιν ἐντὸς ὁκτώ ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ τὸ τίμημα, ὡς ἀνωτέρω, θέλει εἶναι ὑπεύθυνος καὶ διὰ τοὺς τόκους πρὸς 12 12 0/0 κατ' ἔτος ἀπὸ ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ὑποκείμενος καὶ εἰς ἄλλας εὐθύνας τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ.

Ἀντίγραφα τοῦ παρόντος προγράμματος παράγγονται αἱ ἀρμόδιαι δικαστικαὶ κλητῆρες νὰ τοιχοκολληθῶσι α) εἰς τὴν θύραν τῆς πλειστηριασθῆσομένης οἰκίας τοῦ ὀφειλέτου, β) εἰς τὴν θύραν τοῦ ἀγοραστήου τῶν ἐν Ἡλείᾳ Πρωτοδικῶν, γ) εἰς τὴν θύραν τοῦ εἰρηνοδικοῦ Πύργου καὶ τῶν εἰρηνοδικείων Βορείου καὶ Νοτίου Πλευρᾶς Πατρῶν, καὶ δ) εἰς τὴν θύραν τοῦ Δημαρχικοῦ καταστήματος Δερνίνων, συντάσσοντες περὶ τούτου κατὰ τὸ ἀρθρ. 27 τοῦ ἀπὸ 11 Ἀπριλίου 1859 ἔτους ἐιδικοῦ περὶ τραπέζης νόμου τὰς ἐκθέσεις τῶν νὰ κοινοποιήσωσι δὲ ὅμοια ἀντίγραφα εἰς τοὺς ὀφειλέτας καὶ εἰς τοὺς τυχόν ἐνυποθήκους δανειστάς, καὶ εἰς τὸν ἔφορον καὶ ταμίαν Ἡλείας ὡς ἀντιπροσώπους τοῦ δημοσίου ἐνυποθήκων δανειστῶν, καὶ νὰ φροντίσωσι νὰ ἐνεργηθῇ ἡ κατὰ τὸ ἀρθρ. 968 τῆς πολιτικῆς διοικονομίας διατασσόμενη κήρυξις, συντάσσοντες περὶ τούτου τὴν νενομισμένην ἐκθεσὶν τῶν.

Τὸ παρὸν πρόγραμμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐν Πάτραις ἐκδομένης ἑφημερίδος τοῦ Φορολογουμένου.

Ἐν Πύργῳ τὴν 13 ᾽ 7 ᾽ 89 τοῦ 1880.

Ὁ πληρεξούσιος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος Ἀλέξ. Γιαννόπουλος δικηγόρος. Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν.

Ἐν Πύργῳ αὐθημερόν.

Ὁ πληρεξούσιος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

ΑΔΕ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ δικηγόρος.

Ἐν πρόγραμμα πλειστηριαμοῦ ἐπὶ ἀκινήτων ἐνυποθήκων κτημάτων.

Ὁ

Διαστικὸς κλητὴρ τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν Νικόλαος Φλέσιος.

Δηλοποιεῖ καὶ αὖθις ὅτι

Τὰ εἰς τὴν ἀπὸ ἑκτῆς Μαΐου ἐνεστῶτος ἔτους κατασχετήριον ἐκθεσὶν μου κατασχεθέντα κτήματα τῆς κυριότητος καὶ κατοχῆς τοῦ ὀφειλέτου Ἀναστασίου Π. Νταφαλῖα κατοικοῦ Μαζεῖων ἥτοι μία οἰκία ἀνώγειος ἀσβεστολιθόκτιστος μετὰ τοῦ συνεχόμενου αὐτῇ καφφενείου μετὰ τῆς περιοχῆς καὶ τῆς ἐπίσης συνεχόμενης αὐτῇ ἀχυροκαλύβης (ὀρνιθῶνος) μετὰ τοῦ προαυλίου τῆς καὶ τῶν ἐν αὐτῷ δένδρων κειμένων ἀπάντων ἐν τῇ κωμοπόλει Μαζεῖων καὶ συνορευμένων γύρωθεν μετὰ οἰκίας Ἀνδρέου καὶ Δημητρίου Ντογάνη καὶ μετὰ ὁμοίας κληρονόμων Ἰωάννου Σπηλιώτη, Βασιλείου Κουμανιώτου καὶ Δημητρίου Γκλαβᾶ καὶ δημοσίου δρόμον καὶ ἀκριβῶς ἐν τῇ ῥηθείᾳ ἐκθέσει μου ἀναφερόμενα ἢ περιγραφόμενα ἐνυπόθηκα κτήματα κατασχεθέντα τῇ παραγγελίᾳ τοῦ κ. Δημητρίου Σ. Δημοπούλου, πληρεξούσιου δικηγόρου τοῦ ἐπισπεύδοντος Γεωργίου Κοζάκου κατοικοῦ Πατρῶν, μέλους τῆς διαλυθείσης ἐν Πάτραις ἐταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Ἀδελόπουλος καὶ Κοζάκος, θέλουν πλειστηριασθῇ ἀφ' οὐκωτος τὴν εἰκοστὴν ἑκτὴν Ὀκτωβρίου ἐνεστῶτος ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν ἐντὸς τῆς κωμοπόλεως Μαζεῖων καὶ ἐξωθεν τοῦ καφφενείου τῶν κληρονόμων Ἀναστασίου Σπηλιωτοπούλου καθὼς δημοσιώτερον καὶ σύνηθες διὰ τοὺς πλειστηριασμούς, μέρας ἀρχομένου τοῦ πλειστηριασμοῦ τὴν δεκάτην πρὸ μεσημβρίας ὥραν, καὶ λήγοντος τὴν δωδεκάτην τῆς μεσημβρίας ὥραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας προεκφωνούντος τοῦ κήρυκος διδομένου ὑπ' αὐτοῦ σημείου διὰ σκηπανίου ἢ κώδωνος κατὰ τὴν ἐπιτόπιον συνήθειαν. Τὸ τρίτον τῆς γενομένης ἐν ὅλῳ τῶν ἀνωτέρω κτημάτων ἐκτιμήσεως ἥτοι δραχ. 1000, θέλει χρησιμεύσει ὡς πρώτη προσφορά προσφερθεῖσα τῇ ἡμέρᾳ τοῦ πλειστηριασμοῦ παρὰ τοῦ ἐπισπεύδοντος ἢ παρὰ τοῦ διορισθέντος νομίμου ἀντικλήτου πληρεξούσιου του. Ἐκαστος τελευταῖος πλειοδότης ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ τὸ τίμημα τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ ἀμέσως πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον καὶ ἐπὶ τῆς τραπέζης αὐτοῦ εἰς μετρητὰ ἐπὶ ποινῇ ἀναπλειστηριασμοῦ καὶ πρὸς γνῶσιν ἐκάστου τελευταίου τοιοῦτου καὶ δὲν θέλει χαίρει περισσότερα δικαιώματα εἰμὶ ὅσα ἔχαιρεν καὶ ὁ ἰδιοκτήτης καὶ κάτοχος τῶν ἀνωτέρω κτημάτων, ὑπάλληλος δὲ τοῦ ὡς εἴρηται πλειστηριασμοῦ θέλει εἶσθαι ὁ συμβολαιογράφος Κλειτωρίας Γεωργίου Α. Σπηλιωτοπούλου καὶ τούτου κω-

λυμένου ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτὴς καὶ ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ πληρωθῇ ὁ ῥηθείς ἐπισπεύδων τὴν ἐκτέλεσιν διὰ κεφάλαιον δραχμᾶς 4,560 ἐντόκως 12 0/0 ἐτησίως ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς μέχρι ἐξοφλήσεως πρὸς πληρωμὴν καὶ ἐξοφλήσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1282 τοῦ ἔτους 1876 τελεσιδίκου ἀποφάσεως τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν τὰ τῆς ἐπιταγῆς κλπ. ἔξοδα ὡς καὶ τὰ τῆς παρούσης ἐκτελέσεως μέχρις ἀποπεράτωσεως τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ἀντίγραφα δὲ τοῦ παρόντος προγράμματος μου μετὰ τῆς ἐν ἀντιγράφῳ ἀνωτέρω κατασχετήριου ἐκθέσεώς μου θέλουν κοινοποιηθῇ καὶ τοιχοκολληθῇ εἰς ἅπαντα τὰ τοῦ νόμου ὀριζόμενα μέρη καὶ πρόσωπα καταχωρισθουσάμενα πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὸ δημόσιον φύλλον τῆς ἐφημερίδος ὁ Φορολογουμένου δις ἐκδομένης ἐν Πάτραις ἐπιμελείᾳ καὶ δαπάνῃ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐγένετο καὶ ἐξεδόθη ἐν Καλαβρυτοῖς τὴν 3 ᾽ 8 ᾽ 89 τοῦ 1880 ὁ γδοηκοστός ἔτους.

Ὁ κλητὴρ Νικόλ. Φλέσιος.

ΕΚΘΕΣΙΣ

ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως ἐπὶ ἀκινήτων ἐνυποθήκων κτημάτων.

Ἐν Μαζεῖσι σήμερον τὴν ἑκτὴν Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ὁ γδοηκοστοῦ ἔτους (1880) ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν τρίτην μετὰ μεσημβρίας ὁ ὑποφαινόμενος δικαστικὸς κλητὴρ Νικόλαος Φλέσιος τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν τῇ παραγγελίᾳ τοῦ κ. Δημητρίου Δημοπούλου πληρεξούσιου δικηγόρου Γεωργίου Κοζάκου κατοικοῦ Πατρῶν μέλους τῆς διαλυθείσης ἐταιρίας Πατρῶν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Ἀδελόπουλος καὶ Κοζάκος, λαβὼν ὑπ' ὄψιν μου 1) τὴν ἀπὸ 21 ᾽ 7 ᾽ 89 τοῦ 1876 ἔτους καὶ ὑπ' ἀριθ. 1282 ἐρήμην τελεσιδικίαν ἀπόφασιν τοῦ ἐμποροδικείου Πατρῶν, δι' ἣς ὑποχρεοῦται ὁ ἀναγόμενος ὀφειλέτης Ἀναστάσιος Π. Νταφαλῖας κάτοικος Μαζεῖων νὰ πληρῶσῃ πρὸς τὸν καταδικασθέντα δανειστὴν Γεωργίου Κοζάκου δραχμᾶς τέσσαρας χιλιάδας πεντακοσίας ἐξήκοντα ἀριθ. 4,560 ἐντόκως δώδεκα τοῖς ἑκατὸν ἐτησίως ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς μέχρι ἐξοφλήσεως. 2) τὸ ἀπὸ 14 ᾽ 8 ᾽ 89 τοῦ 1876 ἀποδεικτικὸν τοῦ κλητῆρος Γεωργίου Σπηλιωτοπούλου ἐξ οὗ ἐμφαίνεται ὅτι ἀντίγραφον ἐξ ἀπογράφου ἐκτελεστοῦ τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως μετ' ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν ἐκοινοποιήθη εἰς τὸν εἰρημένον ὀφειλέτην καὶ ὅτι οὗτος ἐπειτάχθη νομίμως, καὶ ὅτι παρήλθεν ἡ πρὸς πληρωμὴν νόμιμος προθεσμία, 3) τὴν ἀπὸ 10 Μαΐου τοῦ 1879 ἔτους ἑγγραφὸν παραγ-

γελίαν καὶ πληρεξουσιότητα τοῦ Δημητρίου Δημοπούλου πληρεξούσιου δικηγόρου τοῦ Γεωργίου Κοζάκου δι' ἣς ἐξουσιοδοτοῦμαι νὰ ἐνεργήσω ἀναγκαστικὴν κατάσχεσιν ἐπὶ τῆς ἐνυποθήκου οἰκίας τοῦ ὀφειλέτου Ἀναστασίου Π. Νταφαλῖα κατοικοῦ Μαζεῖων μετὰ τῶν παρακολουθημάτων τῆς συνάμα δὲ καὶ δημοσίαν ἐκποίησιν ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ πληρωθῇ ὁ καταδικωμένος δανειστὴς τὰ πρὸς αὐτὸν ὀφειλόμενα ἥτοι κεφάλαιον τόκους ἔξοδα ἐπιταγῆς καὶ ἐκτελέσεως ἐν γένει. Λαβὼν τὸν Α' Δημαρχικὸν πάρεδρον Κλειτωρίας Δημητρίου Ντογανόπουλου κωλυομένου τοῦ Δημάρχου Γεωργίου Δημητροπούλου συνεπῶς ἑγγράφου αἰτήσεώς μου, καὶ μετέβην μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ εἰρημένου ὀφειλέτου ἐν ἣ μὴ εὐρόντες αὐτὸν, εἰμὴ τὴν σύζυγόν του ἀνεκοινώσαμεν πρὸς αὐτὴν τὸν σκοπὸν τῆς μεταβάσεώς μας καὶ ἐπομένως προέβην εἰς τὴν κατάσχεσιν ταύτης περιγράφας ταύτην ὡς ἐξῆς: ἡ οἰκία κεῖται ἐντὸς τοῦ χωρίου Μαζεῖων παρὰ τῇ δημοσίᾳ ἀγορᾷ καὶ συνορεύεται ἀνατολικῶς μετ' ὁμοίαν Ἀνδρέου καὶ Δημητρίου Ντογάνη, μεσημβρινῶς μετ' ὁμοίαν Ἰωάννου Σπηλιώτη δυτικῶς μετ' ὁμοίαν δρόμον καὶ ἀρκτικῶς μετ' οἰκίας Βασιλείου Κουμανιώτου καὶ Δημητρίου Γκλαβᾶ εἶναι δὲ αὕτη ἀσβεστολιθόκτιστος καὶ κεραμοσκεπὴς ἀνώγειος, ἔχει δὲ μόνος κατὰ μὲν τὸ μήκος πέντε εἰκοσι ὡς ἑγγίστα κατὰ δὲ τὸ πλάτος ὁκτὼ, καὶ ὕψος ἑπτὰ τεκτονικᾶς, ὥστε τὸ ὅλον τῆς οἰκοδομῆς ἀνέρχεται εἰς πέντε καὶ μετὰ τοῦ συνεχόμενου ἀχυρῶνος τῆς τοῦ κατὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος τετρακοσίας εἰναι δὲ πατωμένη αὕτη διὰ σαινιδῶν ἐλατίνων πετεινῶν καὶ τὸ μὲν ἀνώγειον αὐτῆς εἶναι διηρημένον εἰς τρία δωμάτια, καλῶς περιποιημένα ταβανόμενα, καὶ κεχρισμένα δι' ἀσβέστου, καὶ τὸ μὲν ἀνατολικὸν δωμάτιον αὐτῆς ἔχει γωνίαν μετὰ καπνοδόχου, ἐν δουλάπιον καὶ δύο παράθυρα καὶ μίαν θύραν εἰσόδου, τὸ δὲ μεσημβρινὸν δωμάτιον ἔχει θύραν εἰσόδου καὶ ἐν καράθυρον καὶ ἐν δουλάπιον καὶ τὸ δυτικὸς ἐπίσης ἔχει γωνίαν μετὰ καπνοδόχου θύραν εἰσόδου τέσσαρα παράθυρα καὶ δύο δουλάπια ἔχει δὲ ἡ οἰκία αὕτη θύραν εἰσόδου κατὰ τὸ μεσημβρινὸν καὶ κλιμακὰ ξυλίνην μετὰ τεσσάρων σκαλῶν καὶ ἐξώστην ἐπὶ τῆς θύρας ταύτης ξυλινὸν κεραμοσκεπὴν καὶ πατωμένον μετὰ πέτρας, κάτωθεν δ' αὐτοῦ ὑπάρχει στέρνα λιθασβεστόκτιστος ἐκ πήχεων τεκτονικῶν πεντήκοντα ὡς ἑγγίστα χωρητικότητος τεσσάρων χιλιάδων ὁκάδων οἴνου, τὰ δὲ ἀνωτέρω δωμάτια τῆς οἰκίας ταύτης ὡς ἐρρέθη εἰσὶ καλῶς κατασκευασμένα καὶ χωρισμέ-

να διὰ τσατουμά, τὰ δὲ παράθυρα αὐτῶν τζιαμωμένα αἱ θύραι αὐτῶν, τὰ παράθυρα καὶ τὰ δουλάπια ἔχουσι κλείσματα καὶ κλειθρα τὰ δουλάπια καὶ αἱ θύραι, τὸ δὲ κατώγειον αὐτῆς εἶναι διηρημένον εἰς τὸ μέσον διὰ τοῖχου καὶ τὸ μὲν ἡμισυ πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος εἶναι ἀπάτωτο καὶ ἀδιόρθωτον ἔχον μίαν θύραν εἰσόδου κατὰ τὸ μεσημβρινὸν μέρος καὶ δύο μικρά παράθυρα, τὸ δὲ ἕτερον ἡμισυ τὸ πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος εἶναι περιποιημένον πατωμένον, ταβανωμένον, τζιαμωμένον κεχρισμένον δι' ἀσβέστου καὶ χωρισμένον κατὰ τὸ ἀνωθεν μέρος διὰ τζατουμά ἔχον δύο θύρας εἰσόδου, μίαν πρὸς τὸ δυτικὸν καὶ ἑτέραν πρὸς τὸ μεσημβρινὸν μέρος, τρεῖς πάγκας ἐν παραθύρον μικρὸν καὶ μίαν γωνίαν μετὰ τοῦ καπνοδόχου τῆς καὶ τὸ ὅποιον χρησιμεύει ὡς καφφενεῖον, αἱ θύραι ἅπασαι καὶ τὰ παράθυρα ἔχουσι κλείσματα καὶ κλειθρα καὶ ἐμπροσθεν τοῦ καφφενείου αὐτοῦ ὑπάρχει ἐξώστης ξυλινῆς κεραμιδοσκεπὴς στηριζόμενος ἐπὶ δένδρινων κολόνων. Πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς οἰκίας ταύτης ὑπάρχει ὀρνιθὼν ἀσβεστολιθόκτιστος ἔχει καὶ προαύλιον ἐκ πήχεων τριάκοντα ὡς ἑγγίστα καὶ ἐντὸς αὐτοῦ ὑπάρχουσι δύο μωρεῖα ἡλικίας ἑτῶν δέκα κατὰ δὲ τὸ δυτικὸν μέρος ἔχει προαύλιον ἐκ πήχεων εἰκοσιτεσσάρων ὡς ἑγγίστα αἱ θύραι καὶ τὰ παράθυρα τῆς ὁλῆς οἰκίας εἰσὶ κατασκευασμένα δι' ἀγκοναρίων ἐκτὸς τῆς δυτικῆς θύρας τοῦ καφφενείου, ἀπέναντι δὲ ἡ ξυλεία αὐτῆς εἶναι ἐλατίνη καὶ μέρως δένδρινη, αἱ δὲ κάσαι τῶν θυρῶν καὶ παραθύρων εἶναι ἐκ κυπαρίσσου καὶ δένδρου, τὰ δὲ φύλλα τῶν θυρῶν καὶ παραθύρων εἶναι διπλὰ καὶ ἥτις οἰκία θεωρηθεῖσα καὶ καταμετρηθεῖσα παρὰ τοῦ Δημαρχικοῦ παρέδρου εὐρέθη τῆς ἀνωτέρω ἐκτάσεως καὶ ἐξετιμήθη παρ' αὐτοῦ διὰ δραχμᾶς τρεῖς χιλιάδας ἀριθ. 3,000 περὶ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἀπαιτούμενων θέλω προσδιορίσει εἰδικώτερον διὰ τῶν ἐκδοθησομένων προγραμμάτων μου, ἀντίγραφα τῶν ὁποίων μετὰ τῆς παρούσης ἐν ἀντιγράφῳ θέλουν κοινοποιηθῇ καὶ τοιχοκολληθῇ εἰς ἅπαντα τὰ παρὰ τοῦ νόμου ὀριζόμενα μέρη καὶ πρόσωπα. Εἰς δὲ λωσιν συνετάχθη ἡ παρούσα ἐπιτοπίως ἥτις ἀναγνώσθησα εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως ὑπογράφεται προσήκοντως πλὴν τοῦ ὀφειλέτου καὶ τοῦ καταδικωμένου δανειστοῦ οἵτινες δὲν παρευρέθησαν οὐδὲ ὁδῶς κατὰ τὴν ἐνεργείαν τῆς παρούσης ἐκτελέσεως.

Ὁ Α' Δημάρχ. Πάρεδρος Δημ. Ντογανόπουλος ὁ κλητὴρ Νικόλ. Φλέσιος

Ἐπαναληπτικὸν πρόγραμμα πλειστηριασμοῦ.

Ἡ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος Διοικουμένη ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς Μάρκου Ῥενιέρη, κατοικοῦ Ἀθηνῶν, Ἀηλοποιεῖ ὅτι:

Ὁ Ἰωάννης Ε. Κρεστενίτης, δικαστικὸς ἐπίτροπος τῶν ἀνηλίκων ὀρφανῶν Γεωργ. Π. Παπασταθοπούλου ὡς κληρονόμου τοῦ πατρὸς του Παναγιώτη Δ. Παπασταθοπούλου, κληρονόμου δὲ τοῦ ἰδίου πατρὸς του καὶ ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμου τοῦ ἀποβιώσαντος ἀδελφοῦ του Ἀνδρέου Δ. Παπασταθοπούλου, καὶ Ἑλένης Δ. Παπασταθοπούλου χήρα Χαράλ. Ζαφειροπούλου, ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμος τοῦ ἀνωτέρω Ἀνδρέα Δ. Παπασταθοπούλου, ἀδελφοῦ τῆς, κάτοικοι ἅπαντες Πύργου, διὰ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀπὸ τῆς εἰκοστῆς τετάρτης Δεκεμβρίου παρελθόντος ἔτους διὰ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Ἡλείᾳ Πρωτοδικῶν Παναγιώτη Κομιννοῦ ἐπιδοθείσης ἐπιταγῆς, καθὰ προκύπτει ἐκ τῶν περὶ τούτου καὶ ἀπὸ εἰκοστῆς ὀγδὸς Δεκεμβρίου ἰδίου ἔτους ἀπαιτητικοῦ ἐπιδόσεως τοῦ αὐτοῦ κλητῆρος, ἐπιταχθέντες νὰ πληρώσωσιν ἅλλελεγγύως εἰς τὸ ἐνταῦθα ὑποκαταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἢ εἰς τὴν κεντρικὴν αὐτῆς Διοίκησιν δυνάμει τῶν ὑπ' ἀριθμῶν 709 τοῦ 1859, 1100 τοῦ ἔτους 1864 ἐκτελεσθῶν δανειστικῶν συμβολαίων τοῦ ἐν ἐν Ἀθήναις τότε Συμβολαιογράφου Παναγιώτη Πούλου καὶ ὑπ' ἀριθ. 392 τοῦ 1868 ἔτους ὁμοίου ἐκτελεστοῦ δανειστικοῦ συμβολαίου τῶν ἐν Ἀθήναις συμβολαιογράφων Π. Πούλου καὶ Στεφάνου Ταβανάκη, καὶ τοῦ κάτωθι τῆς ἐπιταγῆς ἀντιγράφου ἀποσπάσματος ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐνταῦθα ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τῆς μερίδος Ἀνδρέα καὶ Παναγιώτη ἀδελφῶν Δ. Παπασταθοπούλων, δρ. τριάκοντα τρεῖς χιλιάδες ἑξακοσίας ὀκτὼ καὶ λεπτὰ 45, ἀριθ. 33,608 καὶ 45]00, προερχομένους ἐκ κοινοῦ μεταξὺ τῶν κληρονομηθέντων Ἀνδρέα καὶ Παναγιώτη Δ. Παπασταθοπούλων δανείων δυνάμει τῶν εἰρημένων ὑπ' ἀριθ. 709 καὶ 392 δημοσίων ἐγγράφων, καὶ ἐξ ἰδιαιτέρου ἀτομικοῦ δανείου τοῦ Ἀνδρέα Δ. Παπασταθοπούλου δυνάμει τοῦ μνησθέντος ὑπ' ἀριθ. 1100 συμβολαίου καὶ δρ. 46 δι' ἑξοδα ἐπιταγῆς, ἀντιγράφων τοῦ ἐκτελεστοῦ, ἀποσπάσματος, μετὰ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν καὶ τῆς ἐγγραφῆς τῆς ἐπιταγῆς εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ ὑποθηκοφύλα-

κος κρατούμενον βιβλίον τῶν κατασχέσεων καὶ λοιπὰ, ἥτοι ἐν ὅλῳ δρχμας 33,654 καὶ 45]00 ἐντόκως τὰς μὲν δρχμας 33,608 καὶ 45]00 ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰουλίου παρελθόντος ἔτους μέχρι ἐξοφλήσεως δώδεκα τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος, τὰς δὲ δρχμας 46 ἀπὸ τῆς ἐπιταγῆς μέχρι ἐξοφλήσεως δώδεκα τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος, ἄλλως ἢ Τράπεζα θέλει προβῇ εἰς τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκποίησιν τῶν ἐνυποθηκῶν κτημάτων τῶν, δὲν συνεμμορφώθησαν μετὰ τὴν εἰρημένην ἐπιταγὴν, καίτοι παρελθούσης τῆς νομίμου προθεσμίας.

Ὅτι ἐπομένως ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος συμφώνως μετὰ τὸ ἄρθρον 25 καὶ ἐπόμενα τοῦ ἀπὸ 11 Ἀπριλίου 1859 ἔτους εἰδικοῦ περὶ Τραπεζικῆς Νόμου καὶ μετὰ γενικὴν ἐπιφύλαξιν παντὸς δικαιοῦ κατὰ τῆς ἐξέσεως τὰ ἐνυπόθηκα κτήματα εἰς πλειστηριασμὸν διὰ πρώτου καὶ δευτέρου προγράμματος τῆς, ἰσομῶς κοινοποιήσονται, τοιχοκολληθέντων καὶ δημοσιευθέντων προσδιορίσας δι' αὐτῶν καὶ ἡμέραν ἐκτελέσεως τοῦ πλειστηριασμοῦ τὴν δευτέραν (2) Μαρτίου ἐνεσθῶτος ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν. Πλὴν τῇ παρακάτω τῶν ὡς ἄνω σημειούμενων ὀφειλετῶν παρέλειπε τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἀναβληθέντος δι' ἄλλην καταλληλοτέραν τῆς τότε ἐποχῆς, συνταχθείσης ἐπὶ τούτῳ τῆς ὑπ' ἀριθ. 9,396 κατὰ τὴν δευτέραν (2) Μαρτίου ἐνεσθῶτος ἔτους ἐκθέσεως ἀναβολῆς τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τούτῳ ὑπαλλήλου συμβολαιογράφου Πύργου Γεωργίου Παπαγιαννοπούλου, διὰ τῆς ὁποίας ὁ Ἰωάννης Ε. Κρεστενίτης ὡς ἐπίτροπος τῶν ὀρφανῶν Γεωργίου Π. Παπασταθοπούλου καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Ζαφειρόπουλος ὡς πληρεξούσιος τῆς μητρὸς του Ἑλένης Δ. Παπασταθοπούλου χήρας Χαράλ. Ζαφειροπούλου παρητήθησαν πάσης ἐνστάσεως ἀνακοπῆς καὶ τυχὸν δικαιώματός τῶν κατὰ τῶν εἰρημένων προγράμμάτων, ἀναγνωρίσαντες ὡς κατὰ νόμον γενομένην ἄπασαν τὴν διαδικασίαν τῆς ἐκτελέσεως.

Ὅτι μὴ πληρωσάντων μέχρι τοῦδε τῶν διαληθέντων ὀφειλετῶν τὰ ἀνωτέρω χρεὸς τῶν, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος μετὰ γενικὴν ἐπιφύλαξιν παντὸς δικαιοῦ κατὰ τῆς συμφωνίας μετὰ τὴν σχετικὴν διάταξιν τοῦ εἰδικοῦ περὶ τραπεζικῆς Νόμου διὰ τοῦ παρόντος ἐπαναληπτικῶς προγράμματος τῆς ἐκθέτει εἰς πλειστηριασμὸν τὰ κάτωθι σημειούμενα ἐνυπόθηκα κτήματα τῶν εἰρημένων ὀφει-

λετῶν ὑπὸ τὴν ιδιότητά των.

Α') Διακόσια στρέμματα γαιῶν καλλιεργησίμων, κειμένων ἐν τῇ θέσει «Κατζικάρη» ὁρίᾳ Πύργου τοῦ δήμου Λετρίνων, συνορεύοντα ἀνατολικῶς μετὰ σταφιδάμπελον τῶν κληρονόμων Μιχαὴλ Καραμέρου, δυτικῶς μετὰ Παναγ. Δ. Παπασταθοπούλου, ἀρκτικῶς μετὰ τοῦ Διομίδ. Κυριακοῦ καὶ μεσημβρινῶς μετὰ τοῦ Νικολάου Συρεκέλα.

Β') Σταφιδάμπελον, ἐν τῇ αὐτῇ θέσει, στρέμματα τριάκοντα πέντε (35), συνορεύοντα ἀνατολικῶς μετὰ τὰς ἀνωτέρω γαίας, δυτικῶς μετὰ σταφιδάμπελον τῶν Σαραίων, ἀρκτικῶς μετὰ Διομίδ. Κυριακοῦ καὶ μεσημβρινῶς μετὰ Γεωργίου Βέργου.

Γ') Ἑτέρα σταφιδάμπελος ἐν τῇ αὐτῇ ἄνω θέσει ἐκ σρεμάτων τριάκοντα πέντε (35), συνορεύοντα πανταχόθεν μετὰ τὰς ἀνωτέρω γαίας.

Δ') Ἐννεήκοντα τέσσαρα (94) στρέμματα γαίας, κειμένων ἐν τῇ ἰδίᾳ θέσει, ἐντὸς τῶν ὁποίων ὑπάρχει ἄμπελος στρέμματα εἰκοσι πέντε (25) καὶ χίλια δέκα πέντε (1015) ἐλαιόδενδρα, συνορεύοντα ἀνατολικῶς μετὰ κτήματα τῶν κληρονόμων Μιχαὴλ Καραμέρου, δυτικῶς μετὰ Ἀνδρέα Δ. Παπασταθοπούλου, ἥδη τῶν κληρονόμων αὐτοῦ, ἀρκτικῶς μετὰ γαίας καὶ σταφιδάμπελον Θεοδώρου Μερκούρη καὶ μεσημβρινῶς μετὰ γαίας τῶν ἰδίων ὀφειλετῶν.

Ε') Ἐνα κῆπον εἰς τὸ κέντρον τῶν ἀνωτέρω γαιῶν ξηρὸν, ἐκ στρεμμάτων ὀκτὼ (8) μετὰ διάφορα ὀπωροδένδρα, συνορεύοντα ἀνατολικῶς μετὰ κτήματα τῶν κληρονόμων Μιχαὴλ Καραμέρου καὶ ἐκ τῶν τριῶν πλευρῶν μετὰ τὰ ἀνωτέρω ἀναφερόμενα.

ΣΤ') Σταφιδάμπελον ἐκ σρεμάτων δέκα ἑξ καὶ ἡμισυ (16 1/2), ἐν τῇ θέσει «Μπιμένο λιθάρι» μετὰ κάθισμα ὁρίᾳ Πύργου τοῦ δήμου Λετρίνων, συνορεύοντα ἀνατολικῶς καὶ μεσημβρινῶς μετὰ τὸν αὐτοῦ κτήματος, ἀρκτικῶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν Ζαφειροπούλων καὶ δυτικῶς μετὰ Παναγιώτη Δ. Παπασταθοπούλου, τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ Ἀνδρέου Δ. Παπασταθοπούλου.

Ζ') Ἐν τεμάχιον ἐλαιῶνος κειμένον ἐν τῇ αὐτῇ θέσει, ἐκ στρεμμάτων δέκα τριῶν (13) ὡς ἐγγιστα μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ἐλαιόδένδρων καὶ ὀπωροδένδρων συνορεύον ἀνατολικῶς μετὰ τοὺς Κοντοχρονάτους καὶ Μπετζικέους, δυτικῶς μετὰ Ἑλένην Δ. Παπασταθοπούλου, ἀρκτικῶς μετὰ ταιρον ἐλαιῶνα τῶν ἀδελφῶν Παπασταθοπούλων καὶ μεσημ-

βρινῶς μετὰ Παναγιώτη Δ. Παπασταθοπούλου, τῆς ἰδιοκτησίας τῶν Ἀνδρέα Δ. Παπασταθοπούλου.

Η') Μίαν οἰκίαν μετὰ τοῦ οἰκοπέδου τῆς ἐκ πῆξεων χιλίων ὀγδοήκοντα, κειμένην ἐντὸς τῆς πόλεως Πύργου ἐνορίαν ἁγίας Κυριακῆς τοῦ δήμου Λετρίνων, τῆς κυριότητος τοῦ συνοφειλέτου Παναγιώτη Δ. Παπασταθοπούλου, νῦν δὲ τοῦ κληρονόμου υἱοῦ του Γ. Παπασταθοπούλου, περιέχουσαν τρία ἰσόγεια δωμάτια, τέσσαρα ἀνῶγεια, αἰθουσαν, δώμα στηριζόμενον ἐπὶ τεσσάρων στηλῶν ἐκ τούβλων, καὶ τὰ συνεχόμενα τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ, τρεῖς χαμοκέλας, κῆπον, προαύλιον κλπ, συνορεύοντα ἅπαντα ὁμοῦ ἀνατολικῶς καὶ δυτικῶς μετὰ δρόμους δημοσίους, ἀρκτικῶς μετὰ δημαρχικὸν κατάστημα καὶ τὰ συνεχόμενα αὐτῇ προαύλιον καὶ κῆπον, καὶ μεσημβρινῶς μετὰ οἰκίαν καὶ προαύλιον τοῦ ποτὲ Κωνσταντῖνου Μαζαράκη.

Ἡ Τράπεζα δὲν ἐγγυᾶται περὶ τῆς ἀκριβοῦς, περιγραφῆς, ἐκτάσεως, ὁρίων, καταστάσεως καὶ λοιπὰ τῶν πλειστηριασθῶσιν κτημάτων, καὶ ἐννοεῖ αὐτὴν ἀνεύθυνον ἀπέναντι τῶν ἀγοραστῶν καὶ ἐν περιπτώσει διεκδικήσεως παρὰ τρίτων.

Ὁ πλειστηριασμὸς τῶν ἀνωτέρω κτημάτων θέλει ἐνεργηθῇ ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Πύργου Γεωργίου Παπαγιαννοπούλου, καὶ τούτου κολουμένου ἐνώπιον ἐτέρου ἐνταῦθα συμβολαιογράφου ὡς νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν δικαστικῶν πλειστηριασμῶν, ἥτοι ἐξώθεν τοῦ Ζαχαροπλαστείου καὶ Καφενείου τοῦ Ἰωάννη Δημητρακοπούλου, κάτωθι τῆς οἰκίας τοῦ Δημητρίου Χαριταπούλου, κειμένης ἐν τῇ μεσημβρινῇ πλευρᾷ τῆς ἀγορᾶς Πύργου, τὴν δευτέραν (2) Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ (1880) ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν, ἀρχόμενος τὴν δεκάτην (10) ὥραν πρὸ μεσημβρίας καὶ περαοῦμενος τὴν δωδεκάτην (12) ὥραν τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἡ δὲ κατακύρωσις τοῦ θέλει γίνεαι εἰς τὸν τὰ πλείονα προσεγγόντα μετὰ τρία λεπτὰ τῆς ὥρας ἀπὸ τῆς τελευταίας προσφοράς διδομένου σημείου διὰ σκηπανίου ἢ κώδωνος κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ὡς πρώτη προσφορά ἐκ μέρους τῆς ἔθνικῆς τραπέζης τῆς Ἑλλάδος προσδιορίζεται διὰ τ' ἀνωτέρω περιγραφόμενα κτήματα χωρὶς νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ἡ ἐκτασίς των.

α.) Διὰ τὸ πρῶτον, ἥτοι τὰ

διακόσια στρέμματα καλλιεργησίμων γαιῶν, κατὰ τὰ περιγραφόμενα ὁρίᾳ των δρχμας 5,000.

β.) Διὰ τὸ δεύτερον, ἥτοι τὴν ἐκ στρεμμάτων τριάκοντα πέντε σταφιδάμπελον, κατὰ τὰ περιγραφόμενα ὁρίᾳ τῆς δρ. 3,000.

γ.) Διὰ τὸ τρίτον, ἥτοι τὴν ἐκ στρεμμάτων ἐπίσης τριάκοντα πέντε σταφιδάμπελον, κατὰ τὰ περιγραφόμενα ὁρίᾳ τῆς δρ. 3,000.

δ.) Διὰ τὸ τέταρτον, ἥτοι τὰς ἐκ στρεμμάτων ἐννεήκοντα τεσσάρων γαίας μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἄμπέλου καὶ ἐλαιόδένδρων, κατὰ τὰ περιγραφόμενα ὁρίᾳ των, δρχ. 2,500.

ε.) Διὰ τὸ πέμπτον, ἥτοι τὸν κῆπον, δρχ. 200.

ς.) Διὰ τὸ ἕκτον, ἥτοι τὴν ἐκ στρεμμάτων δέκα ἑξ καὶ ἡμισυ σταφιδάμπελον, κατὰ τὰ περιγραφόμενα ὁρίᾳ τῆς δρχ. 1000.

ζ.) Διὰ τὸ ἑβδομον, ἥτοι τὸν ἐκ στρεμμάτων δέκα τριῶν ἐλαιῶνα, κατὰ τὰ περιγραφόμενα ὁρίᾳ του, δρχ. 500, καὶ

η.) Διὰ τὸ ὀγδον, ἥτοι τὴν ἐν τῇ πόλει Πύργου κειμένην οἰκίαν μετὰ τοῦ οἰκοπέδου, προαύλιον, κῆπον καὶ τῶν συνεχόμενων αὐτῇ τριῶν χαμοκέλων κατὰ τὰ περιγραφόμενα ὁρίᾳ τῆς δρχ. 10,000, καὶ ἐπὶ ἐξ ὅλων τῶν πλειστηριασθῶσιν κτημάτων ἐν ὅλῳ δρχ. 25,200.

Τρεῖς ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἡ Τράπεζα θέλει παρακαταθέσει παρὰ τῷ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλῳ τὰ εἰς χεῖρας τῆς ὑπάρχοντα τυχὸν ἔγγραφα τῆς ἰδιοκτησίας τῶν ἀνωτέρω κτημάτων καὶ τὴν τὴν ὅτε ἐγένετο τὸ ἀνωτέρω δανειὸν συνταχθεῖσαν τυχὸν ἐκθεσιν ἐκτιμήσεως διὰ νὰ λάβωσι γινώσκιν τῶν ἐγγράφων τούτων οἱ θέλοντες ν' ἀγοράσωσι τὰ κτήματα ταῦτα, δύνανται δὲ οἱ τοιοῦτοι νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐν Πύργῳ ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ πρότερον ἀκόμη δι' ἀναγνώσεως τὰ ἀνωτέρω ἔγγραφα, καθόσον ἡ Τράπεζα πλειστηριάζει τὰ κτήματα ταῦτα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνὰ χεῖρας τῆς τίτλων τῶν ὀφειλετῶν ἀνδρέα καὶ Παναγιώτη Δ. Παπασταθοπούλων, καὶ χωρὶς νὰ ἐγγυᾶται εἰς τοὺς μέλοντας νὰ ὑπερθεματίσωσι, τὴν καθαρὰν ἰδιοκτησίαν τῶν ἀνωτέρω κτημάτων.

Οἱ τελευταῖοι πλειοδότηαι, πρὸς οὓς γενήσεται ἡ κατακύρωσις, ὀφείλουσι νὰ πληρώσωσι ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰς τὸ ἐν Πύρ-

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ἐκ γύμνασιν τῶν δυνάμεων τῆς, πρὸς παρασκευὴν πολεμικοῦ ὅλικοῦ, πρὸς ὀργάνωσιν τῆς ἐστρατείας. Ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ εἶναι δυνατόν, τολμῶμεν δ' εἰπεῖν καὶ πιθανόν νὰ ἀποκτήσῃ ἀμαχητὶ τὰς ἐπιδικασθεῖσας αὐτῇ ἐπαρχίας. Ἴσως πρὶν τοῦ προσεχοῦς ἔαρος ἡ Τουρκία θὰ ἐννοήσῃ τὴν ἀνάγκην τῆς παραχωρήσεως. Ὁ μέγιστος αὐτῆς κίνδυνος προέφεται ἐκ τῆς ἰδίας χώρας, οὐχὶ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς. Ἡ μόνη ἐλπίς διατηρήσεως τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης εἶναι ἡ θυσία τῆς Ἠπείρου καὶ τῆς Θεσσαλίας. Ἐὰν κατὰ τὸ προσεχὲς ἔαρ ἡ Ἑλλάς ἀποδῇ εἰς πόλεμον, ἐνδέχεται νὰ ἐπεκτείνῃ τὰ συνορά της καὶ πέρα τῆς γραμμῆς τὴν ἐχάραξεν ἡ Συνδιάσκεψις. Ἡ Θεσπισθεῖσα διαρρύμιξις ὁρίων τὴν κυρίως ἀμυντὴ τῆς πρὸς τὰς συμβουλὰς τῶν δυνάμεων εὐπειθείας τῆς Ἑλλάδος μὴ συμμετασχούσης τοῦ πολέμου. Ἀλλ' ἡ ἀμυντὴ ἐκείνη ἐστὶ ἀνεπαρκής, ἐὰν ἀναγκασθῇ νὰ δαπανήσῃ τοὺς γλίσχρους αὐτῆς πόρους καὶ τὸ αἶμα τοῦ ἀραιοῦ αὐτῆς πληθυσμοῦ εἰς πεισματῶδη πάλην. Συμφέρει τῆς Τουρκίας εἶναι νὰ παραχωρήσῃ εὐθὺς καὶ ἡρέμως, ὅτι δὲν δύναται νὰ διατηρήσῃ διηνεκῶς.

Οὐχὶ ἀδεσπότης λέγεται προσέτι, ὅτι ἡ Πύλη θέλουσα ν' ἀπαλλαγῇ πάσης ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος ἐνοχλήσεως, προτίθεται νὰ ἐκκένωσιν προσεχῶς τὴν στενὴν λωρίδα τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Ἠπείρου, ἣν ὑπέδειξε διὰ τῆς τελευταίας διακοινώσεως καὶ νὰ προσκαλέσῃ τὴν Ἑλλάδα νὰ τὴν καταλάβῃ. Λέγεται ὅτι δύο ἐκ τῶν δυνάμεων, ἡ Αἰατρία καὶ ἡ Γερμανία, ἐπιδοκιμαζοῦσι τὸ σχέδιον τοῦτο καὶ θὰ συμβουλευσώσι τὴν Ἑλλάδα ν' ἀρκεσθῇ πρὸς τὰ παρὸν εἰς ὅ,τι παραχωρεῖ ἡ Πύλη, ἐπιφυλάττουσα τὰ δικαιώματά της καὶ περιμένουσα νὰ καταλάβῃ τὴν ὑπὸ τῆς Συνδιασκέψεως ἐπιδικασθέντα αὐτῇ χώρον τμηματιδόν.

Ἐμπορικὸν Δελτίον.

Πάρις 17 Ὀκτωβρίου 1880.

Σταφίς. Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἐκάστη σχεδὸν ἡμέρα συνεφέρεν αὐτῶν τμητῶν τῆς σταφίδος ἡ τάσιν ὑψώσεως καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ τῷ ἔξωτερικῷ. Ἐνταῦθα πρῶτον Κρόπον, Λεγυδίστης καὶ Αἰτωλικῷ ἀπῆλυσαν τάλ. 33—34 1/2, Γαργαλιάνου δὲ Μοθώνης, Φιλιατρῶν καὶ Κυπαρισίας τάλ. 35—37· περὶ τὰ δύο δὲ ἑκατομ. μετῆλλαξαν κατ' αὐτὰς χεῖρας. Σήμερον αἱ τιμαὶ ἔλαβον νέαν ἔντασιν ἐξ ἧς πρῶτον Κυπαρισίας ἐπωλήθη πρὸς τάλ. 37 1/2, Μοθώνης δὲ 36 1/2. Πρὸ τινων ἡμερῶν ἐπωλήθη ἀποθήκη τις πρῶτον Πατρῶν τάλ. 40.

Αἱ ἐνταῦθα ἀφίξεις ἐπαρχικοῦ πράγματος εἰσὶν ὀλίγισται, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις ἐπικρατεῖ ζωρὰ ζήτησις τοῦ εἶδους, ἐν Καλάμῃς πρὸς τάλ. 31 1/2, εἰς Γαργαλιάνους 32 1/2 καὶ εἰς Φιλιατρὰς τάλ. 31.

Ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπίσης ζητεῖται τὸ ἀφικθὲν ἡ φορτωθὲν ἡδὴ πρῶτον, δὲν κάμνουσιν ὁμῶς προσφορὰς δι' ἀφόρτωτον καὶ ἐν Ἑλλάδι παραμένον ἀκόμη πρῶτον.

Ἡ Γαλλία φαίνεται διατεθειμένη πρὸς περαιτέρω ἀγοράς, ἐν Μάσσαλῃ ἐν τούτοις καὶ εἰς Σέτταν ἐπικρατεῖ ἀκόμη γαλήνη.

Τὰ πρὸς φόρτωσιν ἀτμόπλοια εἰσὶν ὀλίγιστα, οἱ δὲ νηῦλοι τείνουσιν εἰς ὕψωσιν.

Σιτηρὰ. Ὑποστηρικτὰ ἐπωλήθησαν κοιλὰ 6,000 Ἰσμαῖλίου πρὸς λ. 4250 διαμετακόμισιν. Ἐφθασαν καὶ τρία φορτία τῶν κ. Ἀδελφῶν Χ. Λιάλιου ἐξ Ἰσμαῖλου.

Κριθάρια. Τιμῶνται σήμερον λ. 28 μετρητοῖς. Ἀναμένεται ἐν φορτίον κοιλ. 10,000 ὅπερ ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος θὰ ᾖ ἐνταῦθα.

Ἀραβόσιτα. λεπτὰ 23—24 μετρητοῖς.

Εὐχαρίστως ἀναγγέλλομεν ὅτι ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἤρξατο ἡ κατασκευὴ τοῦ δευτέρου τμήματος τῆς ἐντεῦθεν εἰς Καλάβρυτα ἐθνικῆς ὁδοῦ, ἀρχομένου ἀπὸ Χαλανδρίτσαν πρωτεύουσιν τοῦ δήμου Φαρῶν καὶ λήγοντος εἰς Λόπεσι, χωρίον τοῦ ἰδίου δήμου. Καὶ τοῦ τμήματος τούτου τὴν κατασκευὴν ἀνέλαβον οἱ ἐντίμως ἐργαζόμενοι ἐργολάβοι κ. κ. Ταγκόπουλος καὶ Γαστουνηώτης, οἵτινες καλῶς ἐξετέλεσαν καὶ τὸ πρῶτον. Τὸ τμήμα τοῦτο τῆς ὁδοῦ ἐστὶ τερπνιώτατον, ἡ ὁδὸς ἀνέρχεται εἰς ἀρκετὰ ὕψη καὶ κάτωθι αὐτῶν ἐκτείνονται γραφικαὶ κοιλάδες καὶ τοπεῖα χαριέστατα. Τὰς καλλονὰς ταύτας τῆς περὶ ἡμᾶς φύσεως, ἀς ἀγνοοῦμεν οἱ πλείονες διὰ τὴν ἐλλειψὶν ἀνθρωπίνων μέσων συγκοινωνίας, ἡ κατασκευαζομένη ἡδὴ ὁδὸς θὰ καταστήσῃ προσκτάς καὶ εἰς τοὺς ῥαθυμωτέρους. Περιττὸν νὰ ἐπαναλάβωμεν καὶ σήμερον πόσον ἡ ἐντεῦθεν εἰς Καλάβρυτα ὁδὸς θὰ ἀποβῇ ὠφέλιμος εἰς τοὺς κατοίκους, διότι πάντες ἀνεγνώρισαν πρὸ πολλοῦ τὴν ἀνάγκην αὐτῆς καὶ ἐντόνως ἐζήτησαν τὴν κατασκευὴν τῆς, ἡ δὲ Κυβέρνησις προθύμως σπεύδει εἰς τὴν περάτωσιν τῆς διότι ὡς γνωστὸν μετ' οὐ πολὺ θὰ ἐπιχειρηθῇ ἡ στρώσις καὶ τοῦ τρίτου αὐτῆς τμήματος, ἀρχομένου ἀπὸ τοῦ χωρίου Λόπεσι καὶ λήγοντος εἰς Κάλανον χωρίον τοῦ δήμου Φαρῶν. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ παύσωμεν ἐπαναλαμβάνοντες ὅτι δὲν πρέπει νὰ μεριμνῶμεν περὶ στρώσεως ὁδῶν καὶ ἀνέγερσιν γεφυρῶν καὶ νὰ δαπανῶμεν ἀφειδῶς καὶ διὰ τὸ ἐν καὶ διὰ τὸ ἄλλο, ἀλλὰ καὶ νὰ λαμβάνωμεν πρόνοιαν περὶ συντήσεως τῶν ὁδικῶν ἔργων, ἧς ἀνεῖ ἐν βραχεὶ καὶ αἱ δαπάναι καὶ οἱ κόποι ἀποβαίνουσιν εἰς μάτην, καὶ οὐδέποτε θὰ ἀξιωθῶμεν ν' ἀποκτήσωμεν εὐμπλεγμα ὁδῶν ἐπαρκῆς εἰς τὴν κίνησιν τοῦ πληθυσμοῦ. Ὅταν κατασκευάζωμεν ἐν τμήμα ὁδοῦ καὶ ἀφίνομεν νὰ καταστρωθῇ τὸ ἕτερον, ἡ στρώσις αὐτῆς τὴν ὁδὸν καὶ ἀφίνομεν εἰς τὴν τῶν τῆς τῶν ἄλλων, εἶναι πρὸς αὐτὸ ὡς ἂν ἡθελοῦμεν βίπτει τὸ γόνημα ἡμῶν εἰς τὴν θάλασσαν. Καὶ οὐδεὶς τῶν ἀλλοτρίων τοῦτο σύστημα ἐπικρατεῖ παρ' ἡμῶν αἰωνίως κατασκευαζόμεν ὁδοὺς καὶ ἰδοὺς δὲν ἔχομεν, διότι οὐδαμῶς προνοοῦμεν περὶ συντηρήσεως τῶν. Οὐδαμῶς πλὴν τῆς Ἑλλάδος, ἐννοεῖται οὕτω ἡ ὁδοποιεῖα πανταχοῦ αὕτη ἐστὶ συνδεδεμένη ἀναποσπάτως πρὸς τὴν ὁδοπετιήρησιν, καὶ διὰ ταύτην δαπανᾶται ἴσως πλείονον χρηματὶ παρὰ δι' ἐκείνην καὶ ἤχθη οὕτω εἰς βαθὺν συστήματος ἀξιοθαυμάστου. Παρ' ἡμῶν τοῦτο εἶναι ἄγνωστον καὶ εἰς τὴν ἑλλειψὶν ταύτην ὀφείλομεν τὴν ἀθλιότητα καὶ αὐτῶν τῶν ὁδῶν ἀκόμη δι' αἷς πολὺ ἐδαπανήθη χρηματὶ. Τὰ ὀλίγα ταῦτα ἀναγράφομεν ἵνα προκαλέσωμεν τὴν μέριμναν τῶν ἀρμοδίων ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ ἐφηρμοσθῇ τὸ σύστημα τῆς ἐπιτηρήσεως πληρῆς καὶ ἐν κανονικῇ ὁργανώσει εἰς τὴν κατασκευαζομένην ὁδὸν τῶν Καλαβρύτων, ἧς ἀνεῖ τοῦτου ἡδύνατο καὶ νὰ παραλειφθῇ ἄνευ ζημίας, διότι μετὰ μικρὸν θὰ ἐναπομείνῃ μόνον ἡ ἀνάμνησις τῆς καὶ τὰ λείψανα τῆς ὑπάρξεως τῆς, ὡς ἐγένετο ἐπὶ πολλῶν ὁδῶν, αἵτινες μαρτυροῦσι δι' ἀξιοδακρύτων σημείων τὴν ἡμετέραν ἀβελτηρίαν. Ἐὰν τὰ μέσα τῶν ὁδικῶν ταμείων εἰσὶν ἀνεπαρκῆ πρὸς διηνεκῇ ἐπιτηρήσιν τῶν κατασκευαζομένων ὁδῶν, ἀς ἐπιβληθῶσι διόδια εὐλόγα, δι' αὐτοὺς θὰ γογγύσῃ.

Ἡ ἐπὶ τοῦ λιμένος Πατρῶν ἐπιτροπεία, αἰτήσας, τῆς ἐργολάβου εταιρίας, δι' εἰδοποιήσεως τῆς ποιεῖται δῆλον τοῖς ναυτιλλομένοις ὅτι πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ἡδὴ ἀρξαμένων λιμενικῶν ἔργων ἐτίθησαν ἐν τῇ πρὸ ἡμᾶς θαλάσῃ μεγάλοι πάσσαλοι καὶ σημαντῆρες καὶ προσδιορίζεται ἡ θέσις αὐτῶν καὶ ὁ ἐν νυκτὶ φωτισμός των. Εἰδοποιεῖ δὲ προσέτι ὅτι ἡ ἐντὸς τοῦ περιφρασσμένου ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω πασσάλων καὶ σημαντῆρων, ἀπὸ τῆς ἀμφιστάς τοῦ μώλου τοῦ ἀγίου Νικολάου καὶ τοῦ κατασκευασθαιμένου ὁμοίου

νέου ἀπέναντι τῆς ὁδοῦ «Καλαβρύτων ἀγκυροβόλῃσις πλοίων κατασταθῆσεται δυσχερὴς καὶ ἐπομένως πᾶσα βλάβη ἢ ζημία προξενησομένη εἰς τὰ πλοῖα των θέλει ἐπιβαρύνει αὐτοὺς τοὺς ἰδίου, ἐνῷ ἀπ' ἐναντίας θέλουσιν εἶσθαι ὑπεύθυνοι εἰς ἀποζημίωσιν διὰ βλάβην ἢ ζημίαν, προξενησομένην ἐκ τῶν πλοίων των εἰς τὰ ἀνωτέρω σημεία, ἢ τὰς μηχανὰς ἐν γένει, ἢ τὰς φορηγίδας. ἢ καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἔργα.

Ἀξιούντες τὸ δικαίωμα νὰ ἐπικρίνωμεν τὴν βραθυμίαν ἢ τὴν ἀνικανότητα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των, ἐπιβάλλεται ἡμῖν ἡ ὑποχρέωσις νὰ μὴ παραγνωρίζωμεν οὐδ' ἐν σιγῇ νὰ παρεργώμεθα καὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν ὀλίγων ἐκείνων καλλίστων ὑπαλλήλων, δι' ὧν ἡ ὑπηρεσία διεξάγεται ἀπροσκόπτως, τιμῶς καὶ κατὰ τρόπον μὴ καταβλήθοντα τὰ συμφέροντα τῶν διοικουμένων. Ὁμοιογουμένως εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὀλίγων τούτων δημοσίων λειτουργῶν ἀνήκει ὁ παρ' ἡμῖν Ταμίας κ. Νικόλαος Ζούγκος ὅστις ἐφείλκετο κατὰ τὸ βραχὺ τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς του διαστήματος τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν συμπάθειαν τοῦ κοινῶν, διὰ τὴν ἀμερόληπτον διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ, τὴν προσήκειαν τοῦ ἡθους καὶ τὴν προθυμίαν ἐργασίας του. Ἐνῷ πρότερον αἱ κατὰ τοῦ ἐνταῦθα ταμείου αἰτιάσεις καὶ τὰ παράπονα τῶν φορολογουμένων ἦσαν ἀτελεύτητα, ἀτὶνὰ τὸ ἐφ' ἡμῖν πολλάκις διὰ τῆς δημοσιότητος διερμηνεύσαμεν, ἡδὴ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ζούγκου μόνον ἐπαίνους καὶ εὐχαριστίας ἀκούομεν, οὐχὶ δ' ἀπαξ καὶ ῥητὰς ἐλάβαμεν παρὰ πολλῶν ἐντολὰς νὰ ἀναγράψωμεν δημοσίᾳ τὴν εὐαρέσκειαν τοῦ τόπου, ὅστις ἐκ τοῦ παρελθόντος εἶχε τόσας κακὰς ἀναμνήσεις. Ἡ ἐκ μέρους τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἐκπλήρωσις τοῦ καθηκόντος δὲν εἶναι βεβαίως ἀξίᾳ στεφάνων, διότι πρὸς τοῦτο ἐκλήθησαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ διὰ τοῦτο ὀφίστανται ἐν αὐτῇ ἀλλ' ἐν Ἑλλάδι ἡ δημοσία ὑπηρεσία διὰ τῶν ὀργάνων αὐτῆς ἐστὶ ἀντὶ προνοίας μάλιστα δὲ τῶν συμφερόντων τῶν ἰδιωτῶν, παρ' ἡμῖν δὲ ἡ ἰδίᾳ ἡ προηγουμένη διεξαγωγὴ τῆς ταμιακῆς ὑπηρεσίας ἐνεῖχε τοσούτας ἀθλιότητας, ὥστε ἤθελεν εἶσθαι παράλειψις καθήκοντος καὶ ἀδίκημα πρὸς τὸν κ. Ζούγκον, ἂν δὲν ἀνεγνώρισμεν τὰ πολιτικὰ αὐτοῦ προσόντα καὶ δὲν ἠθέλαμεν ἀνομολογήσῃ δημοσίᾳ τὴν πρὸς αὐτὸν εὐαρέσκειαν τῆς πόλεως. Τοῦτο ἐπράξαμεν σήμερον εὐχαρίστως.

Πρόεδρος τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν διωρίσθη ὁ κ. Π. Σπιθακῆς, ἀντὶ τοῦ κ. Σταματιάδου προαχθέντος εἰς Ἐφέτην.

Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῆς ἡμετέρας Ἀστυνομίας ἐπὶ τῆς κακῆς ποιότητος τῶν ἐν τῇ ἀγορῇ πωλουμένων ἐιδωδίων ἰδίᾳ δὲ τῆς ποιότητος τοῦ βωτοῦ κρέατος, ἧς κατ' αὐτὰς ἀπέβη ἀθλιωτάτη. Πληροφοροῦσιν ἡμᾶς ἀξιότιμοι συμπολίται ὅτι ἐνεκα παντελοῦς ἐλλείψεως ἀστυνομικῆς ἐπιτηρήσεως, πάντοτε μὲν τὰ πωλούμενα βωτὰ κρέατα εἰσὶν κακὰ, ἐνίοτε ὁμῶς πωλοῦνται ἀκωλύτως σεσηπῶτα, πᾶσιν καὶ μεμωλωπισμένα. Τοῦτο εἶναι ληπνὸν, διότι ἐκτὸς τῆς ληστείας ἧς ἐπενεργεῖται οὕτω ἐν τῷ φανερῷ, θὰ ἐπιδράσῃ ὀλεθρῶς καὶ εἰς τὴν ὑγίαν τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοῦτο δέον ἡ ἀστυνομία νὰ ῥίπτῃ ἐνίοτε ἐν βλάβῃ καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ νὰ θέτῃ χαλινὸν εἰς τὴν ἀσυνειδήσιαν καὶ τὴν ἀειχρονέριαν τῶν πωλητῶν, οἵτινες πρὸ πολλοῦ ἡλθον ἀπὸ τοῦ ὑποκεινταί εἰς ἀστυνομικὰς τιμὰς θανατάς.

Τὴν παρελθούσαν Τρίτην περὶ τὴν δελήν ὁ Πανηγυρὶς Κομπούρας εἰς τὸ κεντρικώτερον μέρος τῆς πόλεως ἐσχευε πυροβόλον ὅπλον κατ' ἀστυνομικὸν τινος κλητῆρος, συνήθιστο διὰ τῆς ἀντιστάσεως τοῦ κόσμου πολὺν καὶ ἡ ἀστυνομία εἶδε καὶ ἐπαθὲ μέχρις οὗ τὸν ὀδηγήσῃ ἄκοντα εἰς τὰ ἀστυνομικὰ κατὰστημα. Ἐφ' ὅσον ἡ ἀστυνομία ἡμῶν δὲν εἶναι ζηλάτορος τῆς ἐαυτῆς ἀξιοπρεπείας καὶ δὲν ἐπιδιώκει ἀποτελεσματικῶς τὴν τιμωρίαν τῶν περιῶριζόντων αὐτὴν δημοσίων, οὐ μόνον αὐτὰ καὶ ἄλλα θὰ ὑφίσταται, ἀλλ' ὡς τέλους θ' ἀπωλέσῃ πᾶσαν ἰσχὺν καὶ θὰ κατατηρήσῃ, ἂν δὲν κατήνησεν εἰσεῖτι, εἰς εὐτέλειαν ἀξιοθρήνητον. Εἰς τοῖς

οὐτον βαθμὸν ἤχθη ἡ θρασύτης πολλῶν παρ' ἡμῖν παλληκαράδων, ὥστε οὐ μόνον οὐδέποτε ἐπακούουσιν εἰς τὰ κελεύσματα τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων, οὐ μόνον τὰ χλευάζουσι δημοσίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐπιτίθενται κατ' αὐτῶν κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθήκοντων των, ξυλοκοποῦσι συνεχῶς, οὐχὶ δὲ σπανίως καὶ τραυματίζουσιν ἢ ἀποκτείνουσιν ἀτυχεῖς οἰκογενειάρχας, ἔχοντας τὴν ἀτυχίαν νὰ διατελῶσιν ἐν τῇ ἀστυνομικῇ ὑπηρεσίᾳ. Ἐν τούτοις αἱ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ποινὰ τῶν νόμων δὲν εἶναι ἐλαφραὶ καὶ δύο ἢ τρεῖς παραδειγματικαὶ τιμωρίαι, ἐπερχόμεναι ταχέως, θὰ κατέστειλον ἀναμφιδόλως τὸ θράσος τῶν ἀντιθέστων ἐκείνων ἀνθρώπων καὶ θὰ ἐδίδασκον τὸν ὀφειλόμενον σεβασμὸν πρὸς τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχήν, οὗ ἀνευ αὕτη εἶναι περιττή.

— Κατὰ τὴν νύκτα τῆς χθρὸς ὁ Ἀθ. Ἀργίτης ὁ Γεώργ. Σαλίγκαρος καὶ δεκανεὺς τις τοῦ ἐνταῦθα τάγματος διαρρήξαντες τὸ παράθυρον τοῦ οἰκίσκου τοῦ Βασιλ. Τριαντάρα, κειμένου κατὰ τὴν συνοικίαν Παντοκράτος, εἰσέβαλον ἐν αὐτῷ ἔνοπλοι καὶ ἠνάγκασαν εἰς ἀσέλγειαν τὴν σύζυγον τοῦ οἰκοδεσπότου, ἀπειλουντες αὐτὸν διὰ τῶν ὀπλῶν ὧν ἔφερον,

— Καὶ ἕτερον ἐγκλημα παρομοίας φύσεως ἀναγγέλλεται ἡμῖν ὡς τελεσθὲν ἐνταῦθα τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ὑπὸ τινος Ἰωάνν. Καβαδία, οὕτινος τὰς θλιβερὰς περιστάσεις δὲν ἀναγράφομεν ἵνα μὴ ἐρυθρῇ ὁ χάρτης ἡμῶν.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν εὐρέθη πνιγμένος κατὰ τὴν παραλίαν Ἀχάτας ὁ Εὐστάθιος Τριάντης ἐξηκοντούτης περίπου καὶ τοῦ Δήμου Δύμης κάτοικος.

— Πρὸχθες Τετάρτην ὁ Ἀλεξ. Οἰκονόμου εἰσηλθὼν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐνταῦθα δικηγόρου κ. Χαρ. Γερανοπούλου καὶ ἐντυχὼν ἐκεῖ ἐργαζόμενον τὸν δικαστικὸν κλητῆρα Πάνου Δημητριάδην ἐπέτιθεν κατ' αὐτοῦ τὸν ἐκρήμνισεν ἐκ τῆς κλίμακος καὶ τὸν ἐτραυματίσεν εἰς διάφορα τοῦ σώματος μερῶν. Τῆς ἀγρίας ταύτης ἐπιθέσεως ἀφρημὴ ἔγενετο τῷ ἀτυχῇ Δημητριάδῃ ἡ ἐκπλήρωσις τῶν καθήκοντων του.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἀπεδήμησε πρὸς Κύριον εἰς τὸ ἄνωος τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἡ χρηστὴ δέσποινα καὶ τρυφερὰ μήτηρ Μαρία Τζέντζου, νεαρὰ σύζυγος τοῦ ἀξιολόγου δικηγόρου κ. Λεωνίδα Α. Ἡλιοπούλου. Σύμπτωσις ἡ πόλις μετὰ πολλῆς λύπης καὶ θλίψεως ἤκουσε τὸ ἀπροσδόκητον συμβάν, ἐποικτείρουσα δὲ τὴν ἀτυχίαν τῆς τε θανούσης, ἣν ἀπεκόσμου ἀρετὰ καὶ προτερήματα σπάνια, ὡς καὶ τὴν συμφορὰν τοῦ βαρυπενθούντος συζύγου, μητρὸς καὶ ἀδελφῶν παρηκολούθησεν ἀθρόα καὶ κατηφῆς τὴν ἐκφοράν, συμμερισθεῖσα τὸ ἄλγος καὶ τὴν πικρίαν τοῦ δυστυχήματος. Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Εὐαγγελιστρίας ἐξεφώνησε κατάλληλον ἐπικήδιον ὁ δικηγόρος κ. Αντ. Πικραμμένος. Βραχὺ μὲν, ἀλλὰ πλήρες ἀγαθῶν ἀναμνήσεων διανύσασα σπᾶδιον ἡ ἀτυχὴς Μαρία, ἀπῆλθεν εἰς τὴν αἰωνιότητα τρία ἐγκαταλείψασα τέκνα, πολύτιμον τῷ πεφιλημένῳ συζύγῳ αὐτῆς ἐχέγγυον διηνεκοῦς μνήμης καὶ πόθου. Εἶθε ὁ Ὑψιστος παρηγορῆσαι τὴν βαρέως τραυματισθεῖσαν καρδίαν τοῦ τε συζύγου καὶ τῶν πολλῶν συγγενῶν τῆς θανούσης.

Γ.

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Φορολογουμένου.»

Κατὰ τὴν 25 λήξαντος μηνὸς εἰς τὸ δικαστήριον τῶν ἐνταῦθα Πλειμμελειοδικῶν ἐξεδικάσθη ποινικὴ τις ὑπόθεσις κατὰ τῶν ἀδελφῶν Παναγιωτοπούλων ἢ Μουρλοθανάση κλπ. τεσσάρων ἐν ὧν κατηγορουμένων κατοίκων Περιστεράς, ἐπὶ ἀντιστάσει κατὰ τῆς ἀρχῆς καὶ ἡμῶν συμβάσει τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον εἰς τοὺς ἐν Περιστερᾷ ἱ-

γροῦς μας, ὧν ἐγινόμεθα κύριοι δυνάμει τοῦ περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς νόμου καὶ μετὰ ἐπαναληπτικὴν αἰτησίαν μας πρὸς τὸ ὑπουργεῖον περὶ κακαμετρήσεως κλπ. διατάχθη ἐπίσημως ὁ τότε κ. Ἐφορος καὶ διέταξεν οὗτος πάλιν ἐπίσημως τὸν δημόσιον γεωμέτρην Ν. Μιναῖδην ὅπως μεταβῇ καὶ καταμετρήσῃ τοὺς ἀγρούς μας, ὡς τὸ εἰς χεῖρας μας ὑπ' ἀριθ. 2923 πιστοποιητικὸν τῆς ἐφορίας Πατρῶν ὅπερ προσηγάγομεν εἰς τὸ δικαστήριον. Ὅθεν συνεπεία τῶν ἀνωτέρω διαταγῶν μετέβημεν μετὰ τοῦ γεωμέτρου καὶ μικρὰς στρατιωτικῆς δυνάμεως πρὸς ἐνέργειαν τῶν ἀνωτέρω ἀλλ' ὅτε ὁ γεωμέτρης ἤρξατο τῶν καθήκοντων του, ἐπετέθησαν ἰδίως κατ' αὐτοῦ καὶ ἡμῶν οἱ κατηγορούμενοι θηριωδῶς μετὰ ῥοπαλίων καὶ ἄλλων σκληρῶν καὶ φονικῶν ὀργάνων καὶ ἠνάγκασαν οὕτω τὸν γεωμέτρην νὰ παραλείψῃ τὰ καθήκοντά του, ἂν καὶ διεμαρτύρετο ἐπιδεικνύων αὐτοῖς τὴν διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου καὶ τὰς συνεπείας τῆς τοιαύτης διαγωγῆς των, μεθ' ἧς κατήγγειλε τὴν πρᾶξιν εἰς τὸν κ. Ἐφορον ἐπίσημως καὶ οὗτος (ὁ Ἐφορος) ἤρκεσθαι μόνον (διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων βέβαια) εἰς τὸ νὰ μᾶς συμβουλεύσῃ νὰ καταγγείλωμεν τὴν πρᾶξιν, ὅπερ καὶ ἐπράξαμεν καὶ δύο ἐρημοδικίαν (καθ' ἣν κατεδικάσθησαν ἅπαντες οἱ κατηγορούμενοι εἰς ἑξ μηνῶν φυλάκισιν) καὶ ὑπὸ κατόπιν ἀναβολῆς προσδιωρίσθη ἡ δίκη διὰ τὴν ἂν δικάσιμον κατ' ἣν προσήλθον τρεῖς μόνον ἐκ τῶν κατηγορουμένων μετὰ τοῦ συνηγέρου των Ἀλεξ. Πετμεζᾶ, στενοῦ συγγενοῦ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης (διότι κατὰ τοῦ τετάρτου ὑπάρχει ἐνταλμα συλλήψεως ἐπὶ ψευδορκίᾳ) καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν κατὰ τὴν ἐρήμην δίκην μαρτυριῶν, ἡ τοῦ γεωμέτρου καὶ ἡμῶν ἐφάνησαν, τὸ καθ' ἡμᾶς, ἡλπιωμένοι, διότι ἐνῶ κατέθεσεν ἐκείνος ὅτι μετέβη πρὸς καταμέτρησιν τῶν ἀγρῶν μας, κατ' ἔγγραφον διαταγὴν τοῦ ἐφόρου, συνεπεία διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου ἐκδοθείσης, ἐν τούτοις εἰς τὰ πρακτικὰ εἶναι γεγραμμένον ὅτι μετέβη κατὰ πρόσκλησιν ἡμῶν μόνον εἰς τὸ ἀκουσμα τοῦτο ὁ συνηγορὸς μας (διότι περέστημεν καὶ ὡς πολιτικοὶ ἐνάγοντες) ἀντέτεινε, προσήγαγε δὲ καὶ τὸ εἰρημένον πιστοποιητικὸν τοῦ ἐφόρου βεβαιοῦν τὸ ἐναντίον τῶν ἐν τοῖς πρακτικοῖς γεγραμμένων πλὴν τὸ δικαστήριον, διὰ τοίους λόγους ἀγνοοῦμεν, δὲν ἔλαβεν αὐτὸ ὑπ' ὄψιν του, ὁ δὲ λόγος ὅτι δὲν ἔφερε τὸ πιστοποιητικὸν ἡμερομηνίαν τῆς διαταγῆς δὲν εἶχεν ἀξίαν καθόσον ἀνέφερε τὸν ἀριθμὸν ταύτης καὶ κατεδίκασε τοὺς δύο μόνον τῶν κατηγορουμένων εἰς μῆας ἐβδομάδος φυλάκισιν, τὸν δὲ τρίτον ἐκήρυξεν ἀθῶον! διατί; κατ' ἡμᾶς δὲν εἴμεθα ἀρμόδιοι νὰ ἀπαντήσωμεν τοῦτο μόνον γνωρίζομεν ὅτι ὅλοι οἱ μάρτυρες τῆς κατηγορίας λέγουσιν ὅτι οἱ κατηγορούμενοι εἶναι ἐνοχοί. Ἰδοὺ, κ. συντάκτα, ἱστορικὰ γεγονότα δικαστικὰ ἐν Πάτραις ἐξ ὧν προκύπτει ὅτι ἡ περιουσία ἡμῶν δὲν εὔρε προστασίαν. Ἐλεγον τινὲς ὅτι ἡ ἰσοδιότης τῶν ὑπαλλήλων θὰ ὑψώσῃ τὴν δικαιοσύνην εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον, ἀλλὰ δὲν ἐσυλλογίζοντο ὅτι ἡ ἰσοδιότης εἶναι καὶ ἀπόρθητον ὀχύρωμα. Ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἱστορίας δὲ εἰκάσθῃ ἕκαστος λογικὸς καὶ δίκαιος ἀνθρώπος τί συνέβη; ἡμεῖς δὲν μεμφόμεθα οὐδενός, ἀπλῶς ἱστοροῦμεν, διὰ νὰ λάβουν γνῶσιν καὶ ὅσοι δὲν εὖχε νὰ ἔχουν δίκας καὶ ἐναρμόσων καὶ οὕτω ἂν ἐφυγαδεύθῃ ἡ δικαιοσύνη καὶ εὐρίσκόμεθα ὑπὸ τὴν μάχαιραν τοῦ ἰσχυροτέρου τῆς ἡμέρας, ἂν ἡ ἰσοδιότης ἀποφέρῃ τοὺς ἀγλαοὺς καρποὺς τῆς ἡ τούναντιον, καὶ νὰ μὴν φροντίζωμεν πλέον περὶ ἐγκλήσεων.

Πάτραι τῇ 15 Ὀκτωβρίου 1880.

Χ. Α. ΚΩΝΣΤ ἢ ΠΑΛΙΟΥΡΑΣ.

ΒΑΦΕΙΟΝ

Κ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ.

Πρὸ τινων ἡμερῶν τὸ ἐργαστάσιον τοῦτο μεταφερθὲν πλησίον τῆς οἰκίας τοῦ κ. Γιαν-

νοπούλου καὶ ἀπέναντι τοῦ χοροδιδασκαλείου τοῦ κ. Ἀνδρ. Ἀλιβίζου, ἐπρωτηθεύθη διαφόρους μηχανοὺς σιδηρόματος καὶ χρωματισμοὺς ἐκλεκτοὺς τῶν Παρισίων. Δέχεται πρὸς ἐπιδιόρθωσιν πᾶν εἶδος ὑφασμάτων καὶ φορεμάτων μεταξωτῶν τε καὶ μαλλίνων, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ὡς παρτεσεῦ, ἐπενδύτας, πανταλόνια, ζακέδες, κορδέλες, κρωσια, λαιμοδέτας κλπ. Ὁ διευθυντὴς τοῦ ἀνωτέρω καταστήματος ὑπόσχεται πρὸς τὸ κοινὸν ἐργασίαν σύντονον καὶ στερεωτάτην καὶ εἰς μετριοτάτας τιμὰς, ἐν γένει δὲ οἱ προσερχόμενοι θέλουσι μείνει λίαν εὐχαριστήμενοι.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ «ΑΝΑΤΟΛΗ».

Οἱ ὑπερφαινόμενοι ἀναλαμβάνοντες τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐστιατορίου τοῦ ξενοδοχείου τούτου, ὑποσχόμεθα τοῖς προσερχομένοις ποικιλίαν ἐκλεκτῶν φαγητῶν, καθαριότητα, προθυμίαν καὶ τιμὰς συγκαταβατικάς.

Πεποιθήμεν ὅτι οἱ προσερχόμενοι θέλουσι μείνει κατὰ πάντα εὐχαριστήμενοι καὶ ἐξακολουθῶσι νὰ μᾶς τιμῶσι διὰ τῆς συνδρομῆς των.

Νικόλαος καὶ Ἀνδρέας Παπουτσόπουλοι.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Κατὰ τὴν συνοικίαν Ποντανάσσης καὶ παρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Κ. Τσάτσου ἡνοιξα ἐργαστήριον μαρμάρων ἐν ᾧ κατεργάζομαι μάρμαρα Ἰταλίας διὰ κομὰ, κενσόλες, τραπέζας, πρὸ πάντων δὲ διὰ στρώσας οἰκοδομῶν, ἐξῶς τας καὶ ἐστίας. Ὅσοι θὰ μὲ τιμήσωσι διὰ τῶν παραγγελιῶν των θὰ μείνωσιν εὐχαριστήμενοι ἐκ τῆς ἐντελείας τῆς ἐργασίας, ἐκ τῆς ἀκριβείας τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ὄρων τῶν συμφωνιῶν καὶ τὴν μετριοτήτητα τῶν τιμῶν.

Ἰωάννης Πάτσης. (6)

Εἰδοποιῶ τὸ κοινὸν ὅτι ἰδρύσας ἐν Πάτραις μόνιμον ἐργαστήριον μαρμαρογλυφείου ἀναδέχομαι ἐπὶ μετρίᾳ τιμῇ τὰ ἐπόμενα ἔργα, ἐξεργαζόμενα κατ' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς τέχνης.

Τὴν κατασκευὴν παντοίων τάφων.

Τὴν μεταφορὰν μνημείων ἐκ τῶν παλαιῶν εἰς τὸ νέον νεκροταφεῖον καὶ τὴν ἐπισκευὴν αὐτῶν.

Ἐργασίας μαρμαρικῆς οἰκοδομῶν ἐν γενεῇ οἶον στηλας, ἐξώστας, κλίμακας, κρήνας, ἐστίας κλπ.

Κοσμήματα ἐκκλησιῶν καὶ καταστημάτων.

Τὸ ἐργαστάσιόν μου εὐρίσκεται κατὰ τὴν ὁδὸν Κολοκοτρώνη, εἰς τὸ οἰκόπεδον τοῦ κ. Μανιάκη, παρὰ τὸ φωτογραφεῖον τοῦ κ. Καλυδοῦ.

ΒΕΡΝΑΡΔΟΣ ΣΚΑΛΚΩΤΟΣ

μαρμαρογλύπτης.

Ὁ ἐκδότης
Π. ΜΑΝΖΤΑΣ